

GONIEC

KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P.K.O. Nr. 140.011.

40M

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie mk 1200, z odnoszeniem do domu mk 1300, zamiejscowa mk 1300, zagranicą mk 1.600.

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Nr. 233. — Rok V. Kraków, niedziela 27 sierpnia 1922 r. Red. naczelny KRZYWY ANTONI

Gdy uchwalą ustawę o ochronie służby.

Pani wchodząc do pokoju lokaja: — Panie lokaju! Czy można prosić uprzejmie, by pan był łaskaw przynieść nam wody w karafce do obiadu?
Lokaj: — Jak będę kciół!
(Jak wiadomo projekt przewiduje czas pracy dla służby od 6 rano do 8 wieczorem z 2-godzin-
Przerwa obiadową do rozporządzenia służby. Przemawianie do służby przez „ty“ dopuszczal-
ne jest zaś tylko na wyraźne żądanie służącego, który ponadto posiadać winien osobny pokój dla siebie).

Senzacyjne rewelacje Paderewskiego o Polsce.

WCIĄŻ GADA SIĘ O POLSCE LUDOWEJ, NIE MÓWI SIĘ TYLKO O POLSCE, W KTO-REJ NIE BĘDZIE UCISKU, WYZYSKU, PASKARSTWA — KTO WINIEN UTRATY CIESZYŃSKIEGO, GDAŃSKA, WILNA? — POLITYKA „W PIWNICY“. — USUWANIE LUDZI WARTOŚCIOWYCH.

Jak wiadomo, Paderewski powrócił do Euro-py i przebywa obecnie w Szwajcarii. Na cześć jego wydano przed wyjazdem bankiet pożegna-ny, na którym wygłosił Paderewski przemówie-nie, które poniżej podajemy:

„Wszystkie nieszczęścia, jakie na Polskę spa-dły, wrogowie moi mnie przypisywali; tylko mi jeszcze nie przypisali trzech rozbiorów, gdyż sa-mi przygotowują jej rozbiór czwarty i bodaj czy nie ostatni. Lecz i bezcelna napaść nieprzyja-ciół jest rodzajem hołdu. Stare arabskie przy-słowie mówi: Ze tylko w drzewo, które owoce rodzi, rzucają ludzie kamienie.

Odkartają mnie, że z mojej winy Polska straciła Cieszyńskie, Gdańsk i Wilno. Więc też, w imieniu prawdy, niech mi będzie wolno przynaj-mniej niektóre z tych kłamstw i oszczerstw, któremi walczą wrogowie moi, wykazać. Rząd polski zwrócił się do mnie w sierpniu 1919 roku, abym na konferencji w Paryżu bronił sprawy cieszyńskiej.

ZŁOWROGA POLITYKA ENKAENU JAK NAJ-NIEPRZYCHYLNIJ USPOSOBIŁA DO POLSKI PRZEDSTAWICIELI ALIANTÓW, KTÓRZY WOBEC DOKONANYCH FAKTÓW, WALKI LEGIONÓW PO STRONIE PAŃSTW CENTRAL-NYCH, BYLI TEGO ZDANIA, ŻE POLSKA I POLACY STALI PO STRONIE NIEMIEC.

Zdołałem te przekonania usunąć, a w sprawie cieszyńskiej już przez najwyższą Radę zdecy-dowanej, zdołałem przynajmniej uzyskać dla Polski plebiscyt, który wobec przeważającej li-czby ludności polskiej powinien nam być oddać całe Cieszyńskie. Lecz

POLSKA BYŁA ZBYT ZAJĘTA TWORZE-NIEM WIELKIEJ UKRAINY, RUSI I LI-TWY, ABY MIEĆ CZAS NA TWORZENIE „WIELKIEJ POLSKI“.

Plebiscyt tu nie przeprowadzono, a gdy nastąpi-la fatalna wyprawa kijowska, Grabski szukając pomocy w Spa, zmuszony był zgodzić się na straszne warunki, jakie nam wtenczas Anglia podyktowała. Między innymi, rząd zgodzić się musiał na poddanie się decyzji aliantów w sprawie Cieszyna, Gdańska, Wilna. Gdy sprawa już była przegrana, zwrócono się znów do mnie, abym jeszcze starał się te straszne warunki zmienić. Udałem się do Paryża i tam udało mi się jeszcze do traktatu cieszyńskiego włożyć tę klauzulę, że rząd polski wypełni warunki, które w krytycznej chwili mu narzucono, lecz lud pol-ski w tej sprawie swoją wyda decyzję, dając tym sposobem Sejmowi i narodowi drogę wyj-scia, sposób odrzucenia tych strasznych warun-ków. Najwyższej Rady, co do Cieszyna. Lecz Sejm polski i naród warunki te przyjął, nie za-protestował, jak zaprotektować był powinien.

Sprawa Wilna na konferencji nie była poru-szona, była wprawdzie wyznaczona linia Cur-zona, której nie przyjęliśmy, lecz sprawa wileń-ska stała się aktualną dopiero w czasie inwazyi bolszewickiej, gdy ja już od kilku miesięcy w rządzie nie byłem, więc też żadnej odpowiedzial-ności za nią przyjmować nie mogłem.

GDY BOLSZEWICY ZBLIŻALI SIĘ POD WARSZAWĘ, RADA OBRONY PAŃSTWA,

Wojska francuskie wkroczą do Niemiec!

Wojskowa narada francusko-angielska.

Berlin (AW). Z Nadrenii nadeszły tu wie-domości, potwierdzone zresztą ze strony fran-cuskiej, że Francja przygotowuje się do woj-skowych kroków.

W Kolonii odbyła się narada wojenna gło-wnej komendy francuskiej armii wraz z ko-mendantami poszczególnych załóg francu-skich, oraz z angielskim marszałkiem.

Kryzys europejski zaostrzył się!

Rokowania berlińskie nie dały rezultatów.

Wiedeń (PAT). „N. Freie Presse“ donosi z Berlina. Rokowania berlińskie zostały chwi-łowo ukończone. Nie chodzi tu o ostateczne umowy, lecz tylko o projekty pośredniczące, które wczoraj przedstawiono na konferencji

z ministrem finansów Hermesem. Delegaci komisji reparacyjnej wyjeżdżają dziś do Paryża, gdzie nastąpi rozstrzygnięcie. Ze względu na to, że w rokowaniach nie ocho-dziło o projekty konkretne, stan obecny można uważać za zaostrzenie się sytuacji.

Lloyd George na stanowisku.

Wiedeń (PAT). „N. Freie Presse“ donosi z Londynu. Uważają tu, że kryzys europejski zaczął się zaostrzyć.

Lloyd George przerywa ferie i powraca dziś do Londynu. Sadzą, że należy to przy-pisać przesileniu w sprawie reparacyjnej.

Panika na giełdzie berlińskiej.

Berlin (PAT). Wczorajsza giełda okazyła niecierpliwość panice, przy katastrofalnym spa-dku marci niemieckiej i podnoszeniu się dolaru. Dolar podnosił się z godziny na go-dzinę, wykazując zwyżkę o przeszło 100 pun-któw.

Przyczyny upatrują w tem, iż nie udało się osiągnąć porozumienia w rokowaniach z przedstawicielami komisji reparacyjnej. Cen-y artykułów pierwszej potrzeby podniosły się we wszystkich gałęziach handlu.

NA CZELE KTÓREJ STAŁ NACZELNIK PAŃSTWA JOZEF PIŁSUDSKI. ZADBYDOWAŁA WILNO ODDAĆ LITWINOM.

Po zwycięstwie pod Warszawą, gdy wojska polskie powtórnie zajęły Wilno, w którym bolszewicy wymordowali 2600 naszych braci, należało wówczas Wilno zatrzymać siłą oręża, a nie uciekać się do jakichś tajnych, krótkich, podziemnych podstępów i zamachów. Świat uchyla czoło przed zwycięzcą i nikły się nie ważył sprawy Wilna zakwestyonować, nie trzeba było zamachów, plebiscytów, rezygnacji, gróźb i tym podobnych środków, zanim tę prastarą polską ziemię wcielono do Polski.

Przechodząc następnie do obecnych stosun-

ków w Polsce, Paderewski podkreślił niezdrową atmosferę tajnych rządów: „Zamiast prowadzić politykę otwartą, jasną — mówi — to się wciąż używa sposobów spiskowych, radzi się w piwnicach przy świetle lampki, tajnych przysięgach. W polskim garnku wciąż się bulgoce, po to, aby na wierzchu utrzymać mętły.

WCIAŻ GADA SIĘ O POLSCE LUDOWEJ, ROBOTNICZEJ. NIE MÓWI SIĘ O POLSCE POLSKIEJ, W KTÓREJ ANI OD GÓRY, ANI OD DOŁU NIE BĘDZIE UCISKU, WYZYSKU, PASKARSTWA

— z rozmysłem usuwa się ludzi wartościowych, aby komuś nie zabrakło odgłosu i zasięg.

Wykrycie spisku niemieckiego na życie Poincarego.

Spiskowoami organizacya „C”.

Paryż (PAT. Tel. Comp.). „Matin” donosi, jakoby policja francuska miała odkryć spryskiwanie na życie Poincarego. Wedle tej

informacji, dla wykonania zamachu miał się udać do Paryża niejaki Günther, rzekomo członek wszechniemieckiej organizacyi „Consul”.

Powolne konanie Austrii.

Austria proponuje Włochom unię celną.

Rzym (AW). W rozmowie ze sprawozdawcą dziennika „Arena” w Weronie oświadczył Szancon: Austria zaproponowała nam unię

celną. Unia ta przynosiłaby niezawodnie wielkie korzyści Austrii. Musimy projekt ten dokładnie zbadać, o ile on dotyczy interesów włoskich.

Włochy grożą wojną Małej Entencie.

Wiedeń (PAT). „N. W. Tagblatt” cytując doniesienie „Berliner Tagblattu” ze strony dyplomatycznej, wedle którego Włochy są zdecydowane nie dopuścić do ewentualnego połączenia się Austrii z Niemcami, ani też do przyłączenia się Austrii do małej Ententy.

O tem stanowisku rząd włoski zawiadomił Wiedeń, Pragę i Belgrad i dał do zrozumie-

nia, że każdy fakt dokonany w tym kierunku, uważalby za zerwanie stosunków dyplomatycznych i za casus belli. Włochy są gotowe udzielić Austrii pomocy gospodarczej i finansowej w ramach możliwości. Są one także gotowe przyznać Austrii pewne ulgi celne i zrezygnować z niektórych postanowień układu z St. Germain.

Mobilizacya wojsk na Węgrzech.

Wiedeń (AW). Sytuacya na pograniczu austriacko-węgierskiem, a zwłaszcza w Burgenlandzie, jest bardzo poważna. Władze węg-

ierskie zarządziły mobilizacyę roczników 1899, 1900, 1901, oraz poczyniły cały szereg przygotowań, przypominających czasy roku 1914.

Podwyżka płac urzędniczych o 60 procent.

Zniesienie płac według klas miejscowości.

Warszawa (tel. wł.). Minister skarbu Jastrzębski wniósł do Rady ministrów projekt podniesienia płac urzędniczych o 60 procent.

Pozatem od 1 września ma być zniesiona płaca według klas miejscowości, stanowiąca podstawę do wymiaru uposażeń urzędniczych.

Nowy zamach ukraiński w pow. stryjskim.

Zamiast wójta zastrzelono stróża nocnego.

Lwów (tel. wł.). Przed kilku dniami donosiliśmy o zamachu dynamitowym na starostę w Kałuszu. Obecnie donoszą znów, iż jakiś nieznany dwaj osobnicy usiłowali dokonać zamachu na wójta we wsi Duliby w powiecie stryjskim.

Z powodu ciemności dokonano przez pomyłkę zamachu na stróża nocnego, który

zmylił napastników podobieństwem swem do wójta. Stróż, trafiony kilku kulami rewolwerowymi, zginął na miejscu.

Zabójstwo to ma prawdopodobnie podkład polityczny, gdyż 23 b. m. odbyć się miało posiedzenie zarządu gminy w sprawie okólnika starostwa w Stryju, wzywającego gminy do przysłania wykazów poborowych rocznika 1901.

Nowy zamach na Trockiego.

Bordeaux (PAT. Radio). Sztokholmska „Svenska Dagobadet” donosi o nowym zamachu, dokonanym na Trockiego, który zresztą wyszedł cało. Spiskowcy usunęli szyny na torze kolejowym kolei żelaznej Moskwa—Petersburg, gdzie miał przejechać pociąg wiozący Trockiego.

Straszny wypadek w Tatrach.

Zakopane (PAT). W dniu dzisiejszym uległ nieszczęśliwemu wypadkowi znany artysta dramatyczny, Wiktor Biegański. Podczas zdejmowania filmu przy zjeździe z drugiego Mnicha, Biegański wskutek zerwania się linny spadł i zawiśł na skałach. Pogotowie, złożone z turystów krakowskich, wyruszyło z Morskiego Oka o godzinie 7 wieczorem w celu poszukiwania artysty.

Poklesie przedwyborcze.

— 000 —

Przygotowania do wyborów w Warszawie.

Warszawa (PAT). Wczoraj odbyło się posiedzenie Rady miejskiej, celem załatwienia spraw, związanych z techniczną stroną wyborów w Warszawie. Chodzi o powołanie około 2000 członków komisji wyborczych. Dla zaprojektowania odnośnej listy powołano komisję matkę.

Warszawa (PAT). W komisaryacie rządowym na miasto Warszawę został utworzony specjalny referat wyborczy dla przeprowadzenia prac, związanych z przeprowadzeniem wyborów. Na czele referatu stanął p. Kazimierz Świerczewski, naczelnik wydziału prezydyalnego komisaryatu rządu.

Ukraińcy na Wołyniu głosować będą za Polakami.

Warszawa (AW). W sprawie wyborów na Wołyniu lwowski „Ridnyj Kraj” twierdzi, iż ludność ukraińska będzie głosować na rzecz stronnictw polskich, które już zaczęły tam agitować. Miejscowe partye ukraińskie, esserzy, chłopska partya socjalistyczna i chłopski związek straciły grunt pod nogami i rozpadły się. Wedle „Przeglądu Włocznego”, chłopci tamtejsi pójdą do urny wyborczej za tym, kto im przyrzeknie załatwienie postulatów życiowych: administracji ziemi, szkoły, odbudowy kraju i pomocy dla inwalidów. Ludność ukraińska żyje jednym pragnieniem rozciągnięcia zasad konstytucyj Rzeczypospolitej również i na Wołyniu.

„Rozkaz” Petruszewicza.

Lwów (tel. wł.). Petruszewiczowski organ „Prapor” zamieszcza rozkaz Petruszewicza, wzywający ludność ruską we wschodniej Małopolsce do wstrzymania się od wyborów.

Kandydatury N. P. R.

W Sosnowcu odbył się Zjazd wojewódzkiej N. P. R., na którym omawiano akcyę przedwyborczą i ustalenie listy kandydatów do senatu. Postanowiono między innymi wystawić dra Wodzinowskiego z Kielc, p. Grabieńskiego i p. J. Kaczyńskiego z Sosnowca, Borka z Radomia, p. Michalskiego z Częstochowy. N. P. R. liczy, że uda się jej przeprowadzić co najmniej 2 posłów do senatu.

N. P. R. umieszcza na swej lódzkiej liście wyborczej na pierwszym miejscu inżyniera Wojewódzkiego. Posłowie Fichna i Michalak zrezygnowali ze swych kandydatur.

Estońska misya w Warszawie

Warszawa (AW). Dnia 24 b. m. przyjechał do Warszawy szef sztabu armii estońskiej w otoczeniu oficerów sztabowych, aby wręczyć wyższym wojskowym polskim odznaki estońskie krzyża walecznych. Wczoraj o godzinie 5-tej popołudniu szef sztabu estońskiego udekorował Naczelnika Państwa, dziś nastąpi wręczenie krzyżów estońskich gen. Sikorskiemu i innym.

U umowę handlową Polski z Japonią

Warszawa (PAT). „Rzeczpospolita” donosi, że w sferach rządowych rozpatrują projekt umowy handlowej z Japonią, mającej się wzorować na umowie z Czechosłowacją. Rokowania mają się toczyć w bliskiej przyszłości w Warszawie, zgodnie z życzeniem rządu japońskiego.

Kupno taboru kolejowego za 5 mil. mk.

Warszawa (PAT). „Przegląd Włocznego” donosi: Wobec ukończenia rozrachunku naszego z Niemcami w sprawie taboru i materiału kolejowego, polska delegacya kolejowa międzynarodowej Komisji reparacyjnej obradującej w Berlinie została zlikwidowana. Prócz zwrotu podanej już przez nas ilości taboru, delegacya polska wyjednała u Niemców sprawę kupna materiału kolejowego za 5 milionów marek niemieckich po cenie z przed dwóch lat.

List z Górnego Śląska.

Obrazki z Katowic. — Miasto stu banków. — Tematy dyskusji powszechnej: Wzrastająca drożyzna, ciągłe zmiany na gorsze, niezadowolone ogólnie.

(Od naszego korespondenta).

Katowice, 22 sierpnia.

Katowice w połączeniu ze słynną już dzisiaj wszędzie nazwą Górnego Śląska osiągnęły w ostatnich latach sławę światową. Katowice, jako siedziba nowego województwa śląskiego są nie tylko jednym z najbar dziej znanych miast Rzeczypospolitej polskiej, ale jako siedziba przyszłego autono micznego Sejmu śląskiego są niejako uprzy wilejowaną stolicą osobnego, choć najściślej z Polską złączonego kraju, a jako centrala jednego z największych, na świecie znanych zagłębi przemysłowych znaczenie i wpływy Katowic sięgają bardzo daleko.

Już sama ilość banków, w ostatnich cza sach utworzonych w Katowicach, dać musi małe pojęcie o rozwoju przemysłu i han dlu w województwie śląskim. Katowice u zyskały przydomek „miasta stu banków“, w znaczeniu co prawda niezbyt dla Katowic przychylnem, ale słusznym, bo setka nieba wem będzie zaokrągloną założeniem tutaj jeszcze kilku nowych banków.

Oprócz banków powstała w Katowicach niezliczona ilość najróżniejszych Towa rzystw akcyjnych i różnego rodzaju przed siębiorstw handlowych.

Zresztą i sam wygląd zewnętrzny Katowic obraz życia miasta i ruchu ulicznego zmie niły się niepomniernie: Gdzie dawniej rzadko kiedy słyszano słowo polskie, z wyjątkiem miejsc takich jak targowisko i sklepy, bo kupcy musieli tam rozmawiać po polsku ze swymi starszymi klientami ze wsi niewiada jącymi językiem niemieckim — dzisiaj wszę dzie słyszy się przeważnie tylko mowę pol ską, której pełno wszędzie: w kawiarniach, restauracjach w lokalach zabaw publicz nych, nie mówiąc już o urzędach publicz nych, jak województwo, starostwo, prezy dyum policyi, dyrekcyja kolei, sądy poczta i t. d., chociaż dopuszczony jest na razie także język niemiecki.

Tak! — zmieniły się czasy, ale zmienili się i ludzie!

„Miasto stu banków“ w zbyt szybkim tem pie staje się wielkiem miastem handlowem i przemysłowym i bodaj, czy mu to wyjdzie na korzyść.

Drożyzna z jednej, a chęć używania z dru giej strony, przy równoczesnym napływie tysięcy żadnych łatwego zarobku i w różno rodzaju ciemnych spelunkach doświad czonych indywiduów spowodowały to, że Ka towice nie już nie posiadają z dawniejszego swego wyglądu spartańsko-pruskiej prostoty, punktualności, ale i solidnego dobroby tu.

Ruch uliczny znacznie odmienny od przed wojennego, nadaje właściwe piętno nowo wytworzonym stosunkom. Zapanowała jakas gorączkowość wielkomiejska, różnorod ność wymijających się na głównych ulicach tłumów, gdzie w jednej minucie spotkać można obok wysokich oficerów i zwykłych szeregowców, obok eleganckich stokornych „Mercedesów“ bogatych przemysłowców i raskarzy, pędzących z karkołomną szybko ścią i spiesznym dokądś zdążających, żywo restylujących typowych postaci ze wscho du w długich, czarnych, nieraz poszarpanych chałatach, słyszy się wszędzie różne narze cza i różne języki, i widzi się najwybredniej szą elegancję aż do ostatecznej nędzy tro rłodytów, wyciągających błagalnym giestem do przechodniów dłonie z prośbą o datki.

Wieczorem zaś, gdy zabłysną dziesiątki lamp łukowych na głównych ulicach, gdy zakrzą w różnobarwnych refleksach świet nych bogate wystawy sklepowe, a lokale za baw i kawiarnie zapełnią się różnorodnym tłumem tak szczelnie, że nieraz do kilku lo kali daremnie się wstępuje, bo nie znajduje się żadnego wolnego miejsca, dalsze życie Katowic rozgrywa się wewnątrz tych mu rów, gdzie do późnej nocy jeszcze główna dyskusję wywołują zwykle rozmowy na te maty: drożyzna, dolary, spadek waluty nie mieckiej — niezadowolone powszechne.

Istotnie — jest o czem mówić i na co wyzy wać, bo i ma się powody do niezadowole nia. Niezadowolona jest większość urzędników wojewódzkich, którzy dotąd jeszcze nie otrzy

mali swej pensyi, co najwyżej nie wysokie załiczki na pensję, którą — kiedyś — mają otrzy mać, gdy napełni się kasa wojewódzka.

Zale ich są słuszne, a niezadowolenia uspra wiedliwione, bo ktoś im zaręczy, że za te pienią dze, które „kiedyś“ mają otrzymać, będą mogli kupić tyle jeszcze, coby mogli kupić dzisiaj, gdy drożyzna toczy się pełnem nieprzerwanym, wzra stając jak lawina!

Drożyzna, spowodowana głównie spadkiem wa luty, niemieckiej, ludności górnośląskiej dotkli wie daje się we znaki. Najgłośniejszymi są skar gi na brak i drożyznę żywności, zwłaszcza mięsa. Rzeźnicy dotąd nie stosują się do wytyczonych cen maksymalnych, wyznaczanych co tydzień przez władzę wojewódzką, mimo, że władza ta uwzględniając niektóre życzenia rzeźników, stale podnosi ceny maksymalne. Niezadowoleni są i rzeźnicy sami, dowodząc, że ustalone przez wła dzę wojewódzką ceny maksymalne są tak niskie, że rzeźnicy musieliby dopłacać do towaru. Rze czywiście też argumenty jednej, jak i drugiej strony są słuszne. W głównej centrali targowej w Mysłowicach, dotąd według umowy bydło po winno być odstawiane dla rzeźni śląskich, prawie że otrzymać go nie można i rzeźnicy sami muszą je sprowadzać z dalszych stron, z Sosnowca i t. d., co oczywiście w połączeniu ze zwiększonymi kosztami transportowymi i różnymi opłatami, znacznie podnosi ceny mięsa, które nawet w wa lucie polskiej jest na Górnym Śląsku droższem, niż w reszcie Rzeczypospolitej.

Zresztą i w innych dziedzinach aprowizacya nie dopisuje, a winne są temu po części także

niezdrowe stosunki na kolei. Tak na przykład ze psuło się w ostatnich dniach kilka wagonów mło dych kartofli, które łatwo się psują, jeśli zbyt długo są w drodze, a zdarzył się wypadek, że po ciąg z kartoflami, który w ciągu trzech godzin winien był być w Katowicach, zawił się — po 11 dniach.

Aleksy Pajak.

Z ruchu przedwyborczego.

Także „wyborcy“.

Odwołanie urlopów urzędniczych i policyjnych.

W dniu onegdajszym minister spraw wew nętrnych odwołał urlopy wszystkich urzę dników, pracujących w urzędach, mających jakikolwiek związek z wyborami. Policya od wołała wszystkie urlopy bez wyjątku.

Sesja wrześniowa Sejmu dla spraw skarbowych.

Prace nad ułożeniem budżetu w poszcze gólnych ministerstwach znajdują się w peł nym biegu. Jednakże prawdopodobnie nie zostaną one całkowicie ukończone w ozna czonym terminie, t. j. dnia 1 września. W ka żdym razie zwłoka będzie najwyżej kilku dniowa i zgodnie z przepisami konstytucyi minister skarbu przedstawi budżet nowemu Sejmowi na sesyi jesiiennej.

Biorąc pod uwagę obecny stan finansowy kraju, głównie zaś wzrost drożyzny i stan kursów walut obcych, należy oczekiwać, że uregulowanie naszych stosunków finanso wych nie nastąpi tak rychło. Z tych to wzglę dów budżet obecny nie będzie zbyt pomyśl ny. Okazuje się to już obecnie, gdyż przyzna ne w roku bieżącym dodatkowe kredyty dla niektórych ministerstwow zbliżają się bardzo do całorocznych prelimitowanych kredytów i to jest głównym powodem, dlaczego mini steryum skarbu dąży do tego, aby w ciągu sesyi wrześniowej Sejm załatwił cały szereg projektów finansowych.

Pogłoski o zmianach w ministerium przemysłu i handlu.

W kołach rządowych obiega pogłoska, że kierownik ministerium przemysłu i handlu, p. Strassburger ma być mianowany wicemi nistrem spraw zagranicznych. Na ministra przemysłu i handlu ma prezydent ministrów Nowak powołać napowrót p. Ossowskiego.

Cukru w r. 1923 będzie b. dużo

Jak się dowiadujemy, już obecnie można się spodziewać na rok przyszły bardzo obfi tej produkcji cukru. Ilość produkcji obli czają na 30.000 wagonów, z ewentualną na wet podwyżką, jeżeli pogoda będzie dopisy wała rozwojowi buraków.

Nareszcie!

Na dzień 30 b. m. zwołane zostało posie dzenie komitetu doradczego nadzwyczajne go komisaryatu do walki z drożyzną, na któ rem zapasć ma decyzya co do dalszej formy akcji rządowej w sprawie walki z drożyzną

Zmiana na placówce zagranicznej

Ze stanowiska radcy handlowego w Wa szyngtonie ustąpił p. Hipolit Gliwic. Kwe stya następcy w toku.

Wzmożenie akcji budowlanej

Ministerstwo skarbu ma zamiar wystąpić na Radzie ministrów z wnioskiem o znacz ne podwyższenie kredytów, przeznaczonych jeszcze przez b. ministra skarbu dra Michał skiego na popieranie akcji budowlanej.

Opodatkowanie zagłębi węglowych w Małopolsce i w b. Kongresówce.

Na ostatniem posiedzeniu Rady wojewódzkiej górnośląskiej zapadła uchwała, wzywa jąca rząd do opodatkowania zagłębi węglowych w Małopolsce i w b. Kongresówce.

Dotychczas opodatkowanie kopalń na Górnym Śląsku wynosi 40 procent, podczas gdy zagłębia węglowe dąbrowskie i krakow skie płać tylko podatek minimalny (10 pro centowy podatek samorządowy). Ta różnica w opodatkowaniu powoduje utrudnienie kon kurencyi między kopalniami na Górnym Śląsku, a w Małopolsce i w b. Kongresówce wysłowcami na Górnym Śląsku, a nawet w sferach, robotniczych.

Cholera w Białymstoku

W ciągu ostatnich kilku dni białostocki urząd bakteriologiczny stwierdził 4 wypadki cholery azyatyckiej. Z pośród tych wypadków dwa były śmiertelne.

Na Śląsku zatrzymano kontrabandy na 4 miliardy.

Na podstawie informacji, otrzymanych od przedstawiciela śląskiego urzędu celne go, zatrzymano na polskiej granicy śląskiej w czasie od 19 czerwca do 23 sierpnia r. b. kontrabandy ogólnej wartości 4 miliardów marek niemieckich.

Zamach na Milleranda.

Rytna powyższa przedstawia francuskiego komunistę Gustawa Bouveta, który niedawno dokonał nieudanego zamachu na prezydenta Francji Milleranda.

W sprawie zwalniania od cła przesylek amerykańskich.

Min. skarbu upoważniło wszystkie urzędy celne i klasy (główne urzędy) aby aż do dalszego zarządzenia zwalniały same, we własnym zakresie **działania od cła i opłat manipulacyjnych** przesyłki z **darami amerykańskimi** dla ubogiej ludności, o ile one zawierają używaną odzież, bieliznę i obuwie, oraz inne przedmioty codziennego użytku, które ze względu na swój charakter drobnych podarunków i ich stosowną ilość nie nasuwają żadnych wątpliwości co do swego przeznaczenia.

Za dolar w Austrii płać 74.000 koron

Rozpaczliwe położenie Austrii charakteryzuje fakt, że przed tygodniem kurs dolara podskoczył do wysokości 74.000 koron austriackich.

AL. DUMAS (oiclec).

1001 OPOWIEŚCI O DUCHACH.

PRZEŁOŻYŁ SŁ. KULINSKI.

24

Nie potrzebowałem się odwrócić, by go ujrzeć, gdyż siedziałem naprzeciw zwierciadła, w którym mogłem obserwować przybysza.

Wstałem i zacząłem chodzić po pokoju. Nieznajomy postępował za mną krok w krok.

Powróciłem na swoje miejsce i zadzwoniłem.

Wszedł mój służący; lecz zdaje się tak samo nie widział odzwierne, jak przedtem kota.

Kazałem mu odejść i pozostałem sam na sam z tą osobliwą postacią, której mogłem przyglądać się dowoli.

Odzwierne ubrany był w liberyę dworską: włosy z harbejtem, szpada przy boku, haftowana kamizelka i kapelusz pod pachą.

O dziesiątej położyłem się do łóżka, wówczas on, by noc spędzić możliwie wygodnie, usiadł sobie na fotelu naprzeciwko łóżka.

Obróciłem się do ściany, nie mogąc jednak zasnąć, przewracałem się kilkakrotnie z boku na bok, przyczem w świetle lampy nocej ciągle widziałem go siedzącego w fotelu.

I on też nie spał.

Wreszcie pierwsze promienie świtu wpadły przez żaluzje do sypialni; odwróciłem się, by popatrzeć na mojego człowieka, lecz ten zniknął, — fotel był próżny.

Zjawisko przez dzień cały dawało mi do myślenia.

Wieczorem było przyjęcie u Wielkiego Komisarza Kościoła; pięć minut przed szóstą zawołałem

Polska wobec kryzysu gospodarczego świata

Przyczyną kryzysu nadmiar i podrożenie wyrobów przemysłowych. — Polska ma głównie starać się o rozwój rolnictwa i przemysłu przetworów rolnych, ograniczając produkcję przemysłową do własnych surowców i potrzeb. — Niewykonalność programu.

Minister Jastrzębski polecił sekretaryatowi komitetu ekonomicznego ministrów wygotować szereg prac, oświetlających nowe położenie gospodarcze. Kierownik sekretaryatu, inż. Bronisław Kowalewski, rozwinął na podstawie już dokonanych studyów poglądy do których doszedł i które podajemy poniżej w streszczeniu.

Wojna, — wywodził p. Kowalewski, — powiększyła, a nie pomniejszyła ilości przedsiębiorstw przemysłowych na całym świecie. To spowodowało zwiększenie się liczby pracujących w przemyśle robotników, którzy zdołali uzyskać bardzo wysokie w porównaniu z czasem przedwojennym warunki pracy. Skala życia robotnika na całym świecie nadzwyczajnie się podniosła. Następnym tego jest nadzwyczajny wzrost kosztów produkcji, połączonej z nadmiarem produkcji.

Sytuacja dla krajów wysoko uprzemysłowionych, jak Anglia, pogarsza się jeszcze znacznie, o ile nie są w stanie wyprodukować dostatecznej ilości żywności dla wyżywienia ludności.

Ameryka przetrzymała stosunkowo niezłe ten kryzys, bo jest w stanie nie tylko wyżywić swoją ludność, ale jeszcze eksportować aż do 75 procent swojej rolnej produkcji.

Wyciągając z tego stanu rzeczy konkluzję dla Polski, widzimy, że linia naszego rozwoju gospodarczego winna iść przede wszystkim w kierunku rozwoju rolnictwa, dalej przetworów rolniczych, jak cukru, spirytusu i t. p., a wreszcie w kierunku wykorzystania dla celów przemysłowych tylko surowców krajowych, jak drzewa, lnu, soli, nafty, węgla. Przerób surowców sprowadzonych musi być zredukowany. Tylko wtedy możemy wywozić surowce zagraniczne, np. bawełnę, jeżeli nadprodukcja towarów bawełnianych po pokryciu potrzeb wewnętrznych kraju zostanie sprzedana zagranicą i jeżeli produkcja będzie tańsza, niż zagraniczna, gdyż inaczej do tej zamiany dopłacimy. Jednocześnie należy starać się o otrzymywanie surowców wprost, a więc bawełny nie via Liverpool—Hamburg, ale wprost przez Gdańsk, w przeciwnym razie przemysł włókienniczy będzie dawać deficyt.

Z materiałów, zebranych przez sekretariat ekonomicznego komitetu ministrów wynika, że przyczyną zasadniczą obecnego kry-

zysu jest nadmiar i podrożenie produkcji przemysłowej, a dla Polski wyjście z tego kryzysu wymaga podniesienia wydajności rolnictwa, a ograniczenia natomiast (oczywiście i potanienia) produkcji przemysłowej.

Chcąc konsekwentnie wykonać ten program, należałoby powiększyć w Polsce dzień pracy co najmniej do normy Europy zachodniej (o 2 godziny) i otworzyć granicę dla produktów rolnych. Znieść groźbę wywłaszczenia ziemian, aby chcieli ryzykować nakłady na inwestycje, bez których nie może być mowy o podniesieniu wytwórczości rolnej.

To dopiero początek. Czy trzeba jednak podnosić wątpliwość, że ani socjaliści, ani ludowcy na taki program się nie zgodzą. A skutek, — albo p. Jastrzębski ustąpi, albo on czy kto inny zgodzi się ułożyć inny program. A tymczasem państwo i kraj cały brnąć będą w chaosie, który wytworzyły militarno-wyboroze wątpliwości Naczelnika Państwa i brak z jego strony skrupułów wątpliwości w rzeczach dla państwa i kraju najżywcześniejszych.

Przeciwko agitacji poznańskiego kleru ewangelickiego.

Do Poznania w dn. 19 sierpnia b. r. przybył członek angielskiej Izby gmin pastor Dickinson, przedstawiciel Zrzeszenia kościołów ewangelickich. Podróż jego oficjalnie miała na celu porozumienie się z przedstawicielami kościoła ewangelicko-unijnego co do ewentualnego przystąpienia tego kościoła do zrzeszenia kościołów ewangelickich.

Pastor Dickinson był gościem znanego hakatysty superintendenta Blaua. P. Blau przy zwoływaniu konferencji pastorów pominął pastorów Polaków, którzy wskutek tego nie mieli możności wejścia w kontakt z p. Dickinsonem. W poniedziałek odbyła się w Rawiczu zwołana ad hoc konferencja pastorów z udziałem gościa, jednak znowu z pominięciem pastorów Polaków. P. Dickinson udał się do Stanisławowa, aby tam zbadać grunt dla swojego zrzeszenia. Jak wiadomo w Stanisławowie działa również słynny hakatysta pastor Zöckler.

służącego i kazałem mu przygotować odświętne ubranie, wreszcie poleciłem mu zamknąć drzwi. Uczynił to.

Przy ostatnim uderzeniu szóstej utkwilem oczy we drzwiach: te otwarte się i odzwierne wszedł.

Podszedłem ku drzwiom i zbadałem je: były zamknięte, rygle nie były odsunięte. Odwróciłem się; odzwierne stał za moim fotelem, zaś Jan krzątał się po pokoju, a mina jego nie zdradzała, jakoby co zauważył.

Jasne było, że nie dostrzega człowieka, jak przedtem nie dostrzegał zwierzęcia.

Począłem się ubierać.

Tu zauważyłem dziwną rzecz; oto mój nowy domownik z nadzwyczajną starannością pomagał Janowi we wszystkich czynnościach, o czym tenże naturalnie nic nie wiedział. Gdy np. Jan trzymał mój surdut za kołnierza, to widmo ujmowało go za poły; gdy Jan podawał mi ujednolitego sprzączkę, postać trzymała je za nogawki.

Nigdy jeszcze nie miałem tak usłużnego lokaja. Nadeszła pora do wyjazdu.

Teraz odzwierne, zamiast iść za mną, wyprzedził mnie, przesunął się przez drzwi pokoju, zszedł po schodach, potem stanął za Janem, otwierając mi drzwiczki powozu, przyczem wciąż trzymał kapelusz pod pachą, gdy zaś Jan stanął na swem miejscu z tyłu powozu, widmo weszło na kozioł i siadło obok stangreta, który się posunął w prawo, jakby robiąc mu miejsce.

Powóz zatrzymał się przed bramą domu Wielkiego Komisarza Kościoła; Jan otworzył drzwiczki; widmo już było za nim na swem zwykłym miejscu. Gdy wysiadł, pospieszyło przedemną, idąc pomiędzy dwoma szeregiem służby, zgromadzonej w przedsiönku i oglądając się, czy idę za nim.

Nagle przyszło mi na myśl wystawić stangreta na próbę, podobnie jak poprzednio Jana.

— Patryku! — zagadnąłem — co to za człowiek siedział koło ciebie?

— Jaki człowiek, Wasza Wielmożność? — zapytał stangret.

— Ten człowiek, który siedział koło ciebie na kozle.

Patryk zrobił wielkie oczy i ogłębiał się dokoła zdziwiony.

— Już dobrze, — rzekłem — omyliłem się. Wszedłem do środka.

Odzwierne stał na schodach i czekał na mnie. Widząc mnie nadchodzącego, poszedł dalej i wszedł na salę przyłęcz, jakby chciał oznajmić moje przybycie. Gdy już był na sali, udał się do przedpokoju i zajął tam należne sobie miejsce.

Jak dla Jana i Patryka, — tak i dla wszystkich zjawisko było niewidzialne.

Wówczas to niepokój mój zamienił się w przerażenie, gdyż zrozumiałem, że istotnie dostaję obłędu.

Tego wieczora wszyscy zauważyli zmianę. Wszedłem we mnie. Każdy pytał, co takiego zaprzęga mi unosił.

Zastałem moje widmo w przedpokoju. Jak przedtem, tak i teraz odzwierne szedł przedemną, zszedł po schodach, towarzyszył mi do domu, wszedł za mną do pokoju i jak poprzedniego dnia usiadł w fotelu.

Wówczas chciałem się przekonać, czy to zjawisko jest czemś rzeczywistym, czemś namacalnym. Przemógłszy się, przystąpiłem do fotela, usiadłem w nim.

Nie uczułem nic, natomlast w lustrze zobaczyłem widmo stojące za mną.

Położyłem się do łóżka dopiero o pierwszej

„Stinezacya“ Rosyi.

Jak się odbudowie Rosya? — Rabunkowo-komercyjna wyprawa kapitalistów.

O działalności przemysłu niemieckiego w Rosyi, szczególnie koncernów Stinnesa i Kruppa, przenikają do radykalnej prasy niemieckiej głuche wieści, ale dotychczas brak ścisłych wiadomości, chociaż prawie pewne jest, że Stinnes i Krupp i inni wielcy przemysłowcy niemieccy jakiegoś interesu w Rosyi sowieckiej robią.

Przed kilkoma dniami londyński „Times“ ogłosił list swego korespondenta w Rydze, zawierający, po raz pierwszy coś uchwytne o zamiarach Stinnesa w Rosyi. Przytaczam tę korespondencję prawie w całości.

Bolszewicy próbują urzeczywistnić plan gigantyczny urządzenia nowego portu handlowego w Indigo Bay (Zatoka Czeska) na północnym wybrzeżu Rosyi, na wschód od Białego morza, i połączenia go z koleją syberyjską w Petropawłowsku, prowincyi akmołińskiej.

Główny plan polega na budowie kolei z Indigo Bay, przystępnej dla żegluzi prawie przez rok cały do Petropawłowska — prawie 1500 mil (2400 kilometrów) — kolei, dla której cały materiał i pracę ma dostawić kompania. **Kapitał obliczony na około 55 milionów funtów.** Na szereg lat kompania ma otrzymać wyłączne prawa do pasma ziemi wzdłuż kolei, na siedem mil (11 i jedna czwarta km.) po obu bokach, obejmujące polowanie, wyrab lasów, budowę i prowadzenie fabryk, rybołówstwo i wywóz wszystkich nadziemnych i podziemnych produktów.

Przywilej ten obejmuje także wybrzeże morskie od przylądka Kanin Nos do przylądka Ruskij Zaworot, wraz z rybołówstwem morskiem.

Informator zapewniał, że niema żadnego ryzyka dla kapitalistów, bo gwarancje zawarte są w samym planie, którego przeprowadzenie naszkicował w ten sposób:

„Upadek obecnego rządu nie może poważnie zaszkodzić. Projekt nasz jest rzeczywiście w interesie Rosyi, a jeżeli nasze przywileje okażą się zbyt korzystne, stać nas na to, by część ich poświęcić. Skrupulatnie unikając będziemy wszelkiego rabunku na dawniejszej prywatnej własności i tak dawniejsi właściciele, których własność przez naszą kolej bardzo zyska na wartości, będą naszymi stałymi przyjaciółmi. **Cokolwiek będzie, będziemy kosić siano, póki słońce świeci, i nie spodziewamy się żadnych przeszkód, bo będziemy się ocaliali promiennym, a wszechpotężnym (glorious and allpowerful) systemem łapówki.**”

Mamy tu do czynienia z zamierzoną ekspedycją rabunkowo-komercyjną na rubieży najłatwiej dostępne Rosyi, ekspedycję, która będzie „siano kosić, póki słońce świeci”, dla pozoru dłużyć przy różnych budowlach, a potem zabierać się z olbrzymim łupem w chwili, kiedy zaczęto by zbyt dokładnie doglądać, co właściwie robi na mocy „zbyt korzystnych” przywilejów sowieckich.

Smierć króla prasy.

Lord Northcliffe.

Zmarły w Londynie lord Northcliffe był jednym z najwybitniejszych postaci w świecie dziennikarskim całego świata. Nazywał się właściwie Alfred William Harmsworth i pochodził z rodziny księgarskiej. Dorobiwszy się pewnego kapitału założył dziennik „Daily Mail”, później „Daily Mirror”. Wreszcie kupił największy dziennik angielski „Times”. Rząd angielski zrobił go lordem, dając mu nazwisko Northcliffe’a. W ostatnich czasach prowadził zaciętą kampanię przeciw Lloyd George’owi, a w czasie wojny przeciwko Niemcom, którzy go uważali za największego wroga Niemiec.

„4 — K”.

TAJNA PARTYA POMOCY DLA INWALIDÓW.

W ostatnich czasach w niektórych miejscowościach w pobliżu Częstochowy i w samym mieście mieszkańcy odbierali listy z żądaniem pieniędzy, podpisane przez „Tajną partję pomocy dla inwalidów”.

Przeprowadzone śledztwo stwierdziło, że ta banda tajna miała swe siedzisko w miejscowości Zielonej Górze pod Częstochową. Jednego z uczestników bandy ujęto. Nad jej kryjówką widniał tajemniczy znak: „4 — K”.

Kardynał Gasparri zachwiany

Rzymski dziennik „Giornale d'Italia” donosi, jakoby kardynał Gasparri był zachwiany na urzędzie sekretarza stanu, który sprawował podczas panowania Benedykta XV i pozostał na nim za Piusa XI.

Przyczyną tego ma być ciągle jeszcze wlokąca się sprawa uregulowania stosunku katolików we Francji po rozdziale Kościoła od państwa. Mianowicie w kołach watykańskich powstał projekt potworzenia we Francji stowarzyszeń dycezyjnych, których myśli datuje się jeszcze z ostatnich lat pontyfikatu Leona XIII. Kardynał Gasparri jest zwolennikiem takich stowarzyszeń i projekt leży wyłożony w referacie, przedstawionym na komisji do spraw nadzwyczajnych.

Biskupi francuscy uznali projekt za sprzeczny z interesami religijnymi. Z tego powodu sprawa dziennik wspomniany wypro-

wadza wniosek, że stanowisko kardynała Gasparri’ego jest bardzo zachwiane. Narazie kardynał Gasparri utracić miał wspomniany referat, który ma objąć i projekt wypracować na nowo, Mgr. Correlli, nuncjusz papieski w Paryżu.

Rozruchy katowickie wywołane były przez agitatorów.

W następstwie rozruchów na tle paskarstwa i drożyzny, policja wojewódzka aresztowała 18 osób, z których 10 oddano pod sąd za gwałt publiczny, 8 zaś wypuszczono na wolność. Dalsze śledztwo w toku.

Rozruchy zostały wywołane przez agitatorów, pracujących na rzecz Niemiec, chcących wywołać w ten sposób nastrój nieprzychylny wśród szerszych mas ludności przeciw władzom polskim.

nocy. Leżąc widziałem go znów siedzącego w fotelu.

O świecie zniknął.

Zjawisko to powtarzało się cały miesiąc.

Tym razem nie wierzyłem już, jak poprzednio, w całkowite zniknięcie, lecz spodziewałem się jakiejś nowej, strasznej przemiany i oczekiwałem najbliższego dnia ze zgrozą.

Następnego wieczoru, z uderzeniem szóstej, usłyszałem lekki szmer pomiędzy kotarami mego łóżka i w przestrzeni pomiędzy nimi a ścianą ujrzałem szkielet.

Mój przyjacielu, zrozumiesz, że tym razem był to że się tak wyrażę, żywy obraz śmierci.

Kościotrup stał nieporuszenie i patrzył na mnie pustymi oczodolami. Powstawszy, poczęłem się przechadzać po pokoju. Jego głowa obracała się za mną, oczy nie odrywały się od mej osoby ani na chwilę, lecz korpus stał na miejscu.

Tę noc nie miałem odwagi położyć się do łóżka. Spałem, lub raczej czuwałem z zamkniętymi oczyma w fotelu, w którym niegdyś siadywał odzwierciany-widmo. Ach, zaiste wolałbym teraz jego obecność!

Nad ranem szkielet zniknął.

Kazałem Janowi łóżko przestawić na inne miejsce i zwinąć kotary.

Z ostatnim uderzeniem szóstej godziny, usłyszałem znów ten sam szmer, ujrzałem kotary poruszające się, potem spostrzegłem dwie ręce szkieletu, rozwijające napowrót kotary łóżka, nareszcie kościotrup zajął to samo miejsce, co wczoraj.

Tym razem zdobyłem się na odwagę i położyłem się do łóżka.

Głowa, która poprzedniego dnia śledziła wszystkie me poruszenia, pochyliła się teraz nademną.

Oczy, które wczoraj ani na chwilę nie odrywały się odemnie, były teraz utkwione w moich oczach.

Pojmujesz chyba, jaką noc przepędziłem! Ach, drogi doktorze, już dwadzieścia takich nocy przecierpiałem! Teraz wiesz, co mi jest; czy jeszcze podejmiesz się uleczyć mnie?

— Przynajmniej spróbuję to uczynić, — odparł doktor.

— Ale jak? powiedz!

— Jestem pewien, iż widmo ukazujące ci się, istnieje tylko w twojej wyobraźni.

— Co mi z tego, czy istnieje, lub nie, skoro je ciągle widzę?

— Czy chcesz, abym i ja spróbował je zobaczyć?

— Proszę cię o to!

— Kiedy?

— Możliwie najprędzej — jutro.

— Dobrze, jutro! Do jutra zaś — odwagi!

Chory uśmiechnął się sinutno.

Na drugi dzień o siódmej rano doktor wszedł do pokoju przyjaciela.

— I cóż? — zapytał, — szkielet?

— Dopiero co zniknął, — odparł sędzia słabym głosem.

— No, więc urządzimy się tak, by dziś wieczór nie powrócił.

— Zrób to!

— A więc, przedewszystkiem — mówisz, że wchodzi zawsze o szóstej?

— Punktualnie.

— Zatrzymajmy zegar!

I doktor zatrzymał wahadło.

— Co chcesz uczynić?

— Chcę ci uniemożliwić rozpoznanie godziny.

— Dobrze.

— Teraz spuścimy żaluzje i zasłoniemy okna kotarami.

— POCO?

— Zawsze w tym samym celu, byś sobie nie mógł zdać sprawy, jaka jest pora dnia i jak czas upływa.

— Zrób to!

Zamknięto okiennice, zasłonięto kotary i zapalono świece.

— Janie! — zawołał doktor, — przygotujcie śniadanie i obiad, tylko nie podajcie ich o zwykłej porze, lecz wtedy, gdy zawołam.

— Czy słyszysz, Janie? — rzekł chory.

— Tak, wielmożny panie!

— Teraz przynieś nam karty, kości, domino — i zostaw nas samych.

Jan przyniósł żądane przedmioty i oddał je.

Doktor poczał teraz zabawiać pacjenta, jak tylko się dało, rozmawiając, opowiadając i grając; gdy poczuł głód, zadzwonił.

Jan, wiedząc już o co chodzi, wniósł śniadanie.

Po śniadaniu poczęto się znów zabawiać w powyżej opisany sposób, poczem doktor zadzwonił powtórnie.

Jan przyniósł obiad.

Jedli, pili wino i kawę i poczęli znów grać. Dzień, spędzany tak we dwójkę, dłużył się nadmiernie. Doktor, który zdaje się rachował godziny w głowie, uznał, że złowroźna godzina już minęła.

Powstał tedy i rzekł:

— Victoria!

— Dlaczego victoria? — spytał chory.

— Tak bo już jest chyba ósma lub dziewiąta, a kościotrupa niema!

— Popatrz, doktorze, na swój zegarek, jako jedyny w całym domu, który chodzi, a jeśli godzina minęła, to i ja doprawdy zawołam „victoria!”

(Ciąg dalszy nastąpi).

Zmarły mąż zjawia się na ślubie swej żony.

W roku 1914 dostał się do niewoli. — Po 8 latach. — Przygotowania do ślubu. — Widmo z za grobu. — Szczęśliwe rozwiązanie.

Lwów (tel. wł.). Walenty Mirta, właściciel kilkunastomorgowego gospodarstwa w Felsztynie, dostał się w roku 1914 jako żołnierz austriacki do niewoli rosyjskiej, w Felsztynie zaś pozostała jego żona Bronisława z 5-letnim dzieckiem. Mirta pisał raz do żony z niewoli, od roku 1916 jednak korespondencja się urwała i, słuch o Mircie zaginął.

Lata Mijały; żona straciła już nadzieję, że mąż kiedykolwiek powróci i kiedy nie mogła dać sobie rady z gospodarstwem, zwłaszcza, że umarła matka i brat jej, postanowiła więc wyjść powtórnie za mąż. Po uznaniu Walentego Mirty przez sąd okręgowy w Samborze za zmarłego, wyszły zapowiedzi. Za ślubem jednak zwlekano, ponieważ pani Bronisława chciała, aby ślubu udzielił jej sam ks. Wa-

tulewicz, który, — jak wiadomo, — po śmierci ś. p. posła Skarbka wszedł do Sejmu jako jego zastępca i przebywał w Warszawie.

Wreszcie zjechał z Warszawy ks. Watulewicz. Wszystko przygotowane do ślubu, zjechali się goście weselni i w ostatniej chwili, kiedy czekali jeszcze tylko na przybycie pana młodego, — dziwnym zrzadzeniem Opatrzności — otworzyły się drzwi i między gośćmi weselnymi wszedł jak widmo z za grobu, po 8 latach niebytności, — mąż!

Równocześnie prawie zjawił się niedoszły „pan młody“, który musiał ustąpić wobec dawnego męża i cała sprawa znalazła rozwiązanie ku radości małżonków, a tylko niefortunny „narzeczony“ wyjechał z kwaśną miną. Gości nie spotkał zawód, ponieważ przygotowana uczta weselna odbyła się, — co prawda bez ceremonii kościelnych.

Defraudacja w Bydgoszczy.

Sledztwo w sprawie nadużyć przy dostawach dla prowiantury w Bydgoszczy prowadzi specjalna komisja, przybyła z Warszawy. Aresztowany został dotychczas urzędnik IX rangi Łaganowski, który rzekomo przyjmował fikcyjne transporty i wypłacał za nie należność. Oszukańcze manipulacje odbywały się przy pomocy sfałszowanych duplikatów listów przewozowych. Współwinny w tych nadużyciach wicedyrektor bydgoskiej filii Tow. akc. C. Hartwig, Józef Graczyk, zbiegł podobno do Niemiec. Dotychczas nie ustalono wysokości strat, jakie poniósł wskutek tych nadużyć skarb państwa.

Kiedy okrada się podróżnych?

W KURYTARZU WAGONU KOLEJOWEGO. — PRZY ODDAWANIU BILETÓW. — FAŁSZY-WY POSŁUGACZ. — W HOTELU.

Jednym z najdogodniejszych do okradania obiektów są niewątpliwie podróżni. Złodzieje, grasujący na wielkich stacjach, mają łup zapewniwszy tembardziej, że cudzoziemcy i podróżni mimo smutnych doświadczeń, nie są ani przezorni, ani ostrożni. Pozwalają się w bardzo prosty sposób okradać, a potem dopiero zwracają się do policji, oczekując od niej cudu.

A jednak ochrona przed złodziejami jest bardzo nieskomplikowana. Wymaga jednak spokoju i przytomności umysłu. Najczęściej przeciw podróżni już na długi czas przed przybyciem pociągu układają swe walizki i pakunki w wąskim korytarzu wagonu; niepokój ich i przepychanie się wśród zebranych są pierwszym znakiem dla doświadczonych złodziei, którzy potrafią w tej chwili unieść jedną lub drugą cenną walizkę.

Drugim momentem korzystnym dla złodzieja jest oddawanie biletów przy wyjściu. Najczęściej podróżni szukają wtedy nerwowo biletu, który się zapodział w kieszeni, w portmonetce, lub w torebce. Złodziej ze swymi przyjaciółmi bardzo chętnie urządza mały ścisk i jakaś torba ręczna, a nawet i większy kufer tonie bezpowrotnie.

Nowa sposobność do kradzieży następuje się przed dworcem. Przy powierzaniu pakunków posługaczom należy zwracać się tylko do urzęduwo przydzielonych i numerowanych posługaczy. Kto chce zaoszczędzić kosztów i daje swój pakunek do odniesienia „dzikim“ posługaczom, bardzo często żegna się z nim na wieki. Nadużycia z przebieganiem się w błuże i czapkę numerowaną są prawie niemożliwe, gdyż zorganizowani posługacze znają się i nie dopuszczają konkurencji obcej. Jeśli są specjalnie drogie pakunki, powinien nieść je sam podróżny.

Do tramwaju nieostrożni ludzie wsiadają w szeroko rozpiętych paltach i surdutach, ukazując ciekawemu złodziejowi złote łańcuszki od zegarka, złote i srebrne papierosnice. Cóż łatwiejszego, jak przy troszce dobrej woli i odrobinie ścisku, wyciągnąć taki drobiazg z kieszeni.

Niemniej okazy dają złodziejom podróżni, przybywający do pierwszorzędných hotelów. Są oni specjalnie obserwowani przez opryszków, którzy szczególną zwracają uwagę na damy, wyleżdżające do teatru, ubrane w bogate klejnoty. Po dokładnem wywiadzeniu się dostają się potem do numerów, gdzie bardzo często znaczne sumy zostawione są w rozrągnięciu na stołach, a klejnoty rzucone niedbale do otwartej walizki lub na tualietę.

Zaniechanie budowy portu w Gdyni?

„Gazeta Gdańska“ podaje alarmujące pogłoski, jakoby roboty przy budowie portu w Gdyni miały być przerwane. Podobno wymówiono już pracę robotnikom, pracującym w porcie.

Przyczyną przerwania robót ma być brak funduszy. „Gazeta Gdańska“ zaznacza, że przerwanie robót w obecnym czasie byłoby zmarnowaniem wielomilionowych wkładów, które dotychczas porobiono. Pogłoski podzielały deprymując na ludność miejscową. — W dalszym ciągu „Gazeta Gdańska“ domaga się wobec zaniepokojenia, wywołanego tą wiadomością, urzędowego wyjaśnienia sprawy.

Płatna komunistka „Zośka“.

Z DZIEJÓW KOMUNIZMU W POLSCE.

40-letnia Stef. Kalinowska, z zawodu nauczyc., w marcu 1921 r. pod pseudonimem „Zośka“ zapisana została jako członek centralnego komitetu komun. partji rob. polskich (poprzednio była płatną sekretarką tej organizacji). Ustalono, że jej działalność staje się nader intensywną i pożyteczną dla partji. To też wkrótce staje się znaną i poszukiwaną przez władze policyjne.

„Zośka“ często wyjeżdżała i do Warszawy, gdzie w centrali składała wyczerpujące sprawozdania z działalności swej i partji komunistycznej w wojew. łódzkim. Podczas prowadzenia jej do komisaryatu usiłowała położyć sporą kartkę papieru, na której wypisane były pseudonimy pracowników miejscowej organizacji komunistycznej z wykazem pobieranych przez nich płac.

Przed sądem okręgowym w Łodzi przyznała się „Zośka“ do niektórych poszczególnych czynności antypaństwowych z polecenia działaczy partji i do przechowywania literatury komunistycznej. Przewód sądowy ustalił nałożenie Kalinowskiej do partji i skazał ją na 5 lat ciężkiego więzienia z pozbawieniem praw.

Sąd apelacyjny zgodnie z wnioskiem prokuratora wyrok ten utrzymał w swej mocy, pozostawiając skargę apelacyjną bez skutku.

Słoń — na studiach.

Indyjski król Maharadża z Kooch Bechar ofiarował londyńskiemu instytutowi zoologicznemu samicę słoń, która wnet stała się ulubienicą publiczności. Młody słoń miał jednak jedną wadę. Był uparty i nie chciał pracować. Z trudnością tylko pozwolił się tresaować, wreszcie po ogromnych wysiłkach przerobił się na „pożytecznego“ członka świata zwierząt.

Naprzód powierzono go na wychowanie Hindusowi z Gra, który z wielką cierpliwością wpuścił słoń towarzyszenia mu do ogrodu, obracania się w kółko, przyklekiwania i noszenia na grzbiecie siodła. Ale na tem edukacja się skończyła. Skoro tylko młody słoń uczył zbyt wielki ciężar na grzbiecie, wzbraniał się ruszyć z miejsca i strajkował natychmiast.

Wobec tego sprowadzono sławnego specjalistę do tresowania słoń z samych Indyj. Nowy nauczyciel, młody, przystojny i elegancki, potrafił od razu opanować kapryśną samicę słoń. Rozpoczął edukację od tego, że już zdaleka pozdrawiał ją, kłaniając się jej nisko i wychwalał jej piękność. Potem zbliżając się, chwalił każdą część ciała „pani słońowej“ z osobna, jej trabkę, jej grube nóżki, jej kolosalny brzusek, a wreszcie wśród ustawicznych ukłonów i pochlebstw po dwóch minutach osiadał swą uczennicę i siadł na jej grzbiecie. Jako dobry znawca kobiet hinduskich mistrz wiedział, że pięć piękna szczególnie wrażliwa jest na piękne słowa. Do każdej pieszczoty dodawał więc parę komplementów w hindusko-indyjskim narzeczu. „Piękna jesteś moja przyjaciółko — mówił mistrz — ale kto chce jeść, musi pracować“. Byłoby obrażać Boską, gdybyś chciała jeść, nie nie robiąc“. „Ja jestem niekczennym człowiekiem kolorowy, którego ty wcale nie potrzebujesz słuchać, ale zapytał się swego wielkiego rozumu, twego dobrego serduszka, a przekonasz się, że ja mówię prawdę“ i t. p. Świadkowie, którzy się tym lekcjom przysłuchiwali, twierdzą, że „pani słońowa“ z wielką inteligencją przysłuchiwała się słowom swego mistrza i chętnie spełniała jego rozkazy. Hindus spał przy swej uczennicy w stajni, nie zostawiając jej ani na chwilę samą, a wreszcie doprowadził do tego, że oporna, kapryśna i zła samiczka stała się najpracowitszym i najposłuszniejszym stworzeniem.

Po czym się poznaje króla?

(z) Król hiszpański Alfons przebywał obecnie we francuskiej miejscowości kąpielowej Deauville, gdzie zabawia się — szczepianiem dam dworu (o czem niedawno podaliśmy zabawna anegdotę), oraz przejażdżkami w okolicy.

Pewnego razu podczas takiej wycieczki spotkał czworo małych dziewczątek. Najstarsza, poznawszy władzę, zawołała: „Niech żyje król!“, za co dostała nagrodę w postaci 50 franków. Najmłodsze dziewczątka, może 6-letnie, zaczęło na ten widok coś szeptać do towarzyszek. Gdy król zachęcił ją, aby głośno powtórzyła swe uwagi, rezolutnie dziewczę rzekło: „Mówiłam, że zaraz widać, że nie jesteś królem, bo po pierwsze, nie byłbyś dał Lułu 50 franków za to tylko, że ci króknęła: „Niech żyje król!“, po drugie, nie masz korony na głowie, a zresztą — królowie są daleko ładniejsi od ciebie!“

Króla ubawił ten sąd małej Francuzeczki, który zresztą co do trzeciego punktu, — odnoszącego się do piękności królewskiej, wypadł nadzwyczaj trafnie.

„Delegat amerykański“ sprytnym oszustem.

Kancelarya p. Garfunkla „pod 3 murzynami“. — Zabrał dolary i znikł!

Na policję lwowską wpłynęło parę doniesień przeciw niejakiemu Garfunklowi, który trudni się pośrednictwem w przesyłaniu pieniędzy z Ameryki do Polski.

Pieniądze te — niestety — grzęzną w kieszeni Garfunkla, a poszkodowani dostają wielką figę.

Bankier Garfunkiel mieszkał w hotelu „Pod 3 murzynami“, gdzie też — jak się to pięknie mówi — miał swoją kancelaryę. Ostatnio jednak, gdy na policję zaczęły przeciw Garfunklowi wpływać skargi poszkodowanych, szanowny delegat wraz z swą kancelaryą znikł ze Lwowa.

I tak skarży się niejaki Schminerman z Lublina, że syn jego wysłał mu z Ameryki 100 dolarów, które odebrał dla niego Garfunkiel. obecnie

zaś zbiegł i — jak S. poinformowano — ma kancelaryę w Warszawie. Oczywiście biednych dolarów, które dziś przedstawiają już Bogu 900 tys. marek, straszkany S. ani nie powącha.

Inny znów gość, Lerner, miał otrzymać od syna z New Jorku 15 dolarów. Pieniądze wysłano jeszcze w marcu. Na urgensy syna, dlaczego dotąd pieniędzy nie wypłacono, Garfunkiel odpowiedział centrali nowojorskiej, że wypłaty dokonał.

Nie ulega wątpliwości, że liczna poszkodowanych będzie się szybko zwiększać. Lndzie zaczęli się schodzić właśnie teraz, gdy sprytny bankier ulotnił się ze Lwowa, zabierając ze sobą powabne dolarki, na które czeka dziś niejedna rodzina, by sobie trochę pomóc.

Amerykanka — hersztem szajki apaszów.

AMERYKANKI REFORMUJĄ ŚWIAT. — REFORME ZACZYNAJĄ OD WŁOŻENIA STROJU MĘSKIEGO. — CÓRKA ADWOKATA HERSZTEM APASZÓW. — BIERZE ŚLUB Z 6 DZIEWCZĘTAMI. — TYP PRZYSZŁEJ KOBIETY.

Współczesna kobieta w Ameryce pragnie, podobnie jak brzydszy towarzysz, reformować cały świat. Chwałobną stroną tych reform jest to, że wszelkie reformy zaczyna ona od siebie. Ze szczególną pasją usiłuje ona zatrzeć różnicę istniejącą między płcią męską i żeńską. Oto jeden z wielu przykładów.

Córka adwokata p. Florencya Gray, przywdziała męski strój i tak się w nim rozmiłowała, że wogóle rozstać się z nim nie chciała. Tęgo zamiłowania nabrała w czasie pewnej podróży po morzu, w której brała udział w stroju męskim. Od tego czasu p. Gray przyjęła imię męskie Johna Mc Connel'a i objęła posadę sternika na małym parowcu. Przypadkiem zapoznała się z towarzystwem apaszów, którzy tworzyli

szajkę ściegając postrach pod nazwą „Żelaznej bandy”. Umiała ona tak za imponować swoim towarzyszom siłą swych pięści, że wybrano ją wkrótce hersztem szajki. Potem wzięła ślub z ośmiu dziewczętami, z którymi się szybko po kolei rozwiodła. Niektóre z nich miały być śmiertelnie w „tęgiu chłopcu” zakochane. Mc Connel zdobyła sobie światową sławę przez to, że przepłynęła w poprzek rzekę Delaware.

Jest to jedno z tysiącznych dziwactw, na które się dzisiejsze Amerykanki zdobywają, aby dorównać mężczyznom. Czy to jest droga, po której pójdzie współczesna kobieta? Niewiadomo. Jedno jest pewne. Dzisiejsza kobieta przestała być niewolnicą w jakiegokolwiek formie, a pragnie być towarzyszką i przyjaciółką — na równych prawach.

OD WYDAWNICTWA.

Nadzwyczajne podwyżki plac, zwiększone koszty papieru i druku, podwyższenie należności pocztowych, telegraficznych i kolejowych, zmuszają podpisane wydawnictwa dzienników krakowskich do podniesienia ceny numerów pojedynczych od 1-go września b. r. na

60 Mkp.

oraz równoczesnej regulacji ceny prenumeraty w odpowiednim stosunku.

Wydawnictwa: „Czasu”, „Gońca Krakowskiego”, „Głosu Narodu”, „Kuryera Ilustrowanego”, „Naprzodu”, „Nowej Reformy” i „Nowego Dziennika”.

Chwila bieżąca.

Kraków, dnia 26 sierpnia 1922.

Tymczasowy zastępca komendanta policyi.

Dowiadujemy się ze źródeł wiarygodnych, że usuniętego komendanta policyi p. Szczepańskiego, zastępuje tymczasowo w urzędowaniu p. podinsp. Kleczek, aż do chwili mianowania stałego komendanta.

Wykonanie reformy rolnej w okręgu krakowskim.

Jak się dowiadujemy, okręgowy Urząd ziemski w Krakowie przeprowadził już przymusowy wykup prawomocnie w 14 majątkach.

Nieprawomocnie jeszcze w pierwszej instancji zapadły orzeczenia, odnoszące się jeszcze do 34 majątków. Ponadto wykupiono nadwyżki w trzech kluczach, t. j. Sanguszek — Tarnów, Raczyński — Dębica, Przecław — Rey. Dotychczas rozpatrywał sąd kasacyjny w sprawie Łapanowszczyzny, pow. bocheński i orzeczenia uchylił ze względów formalnych. Urząd ziemski objął w posiadanie już 8 majątków.

STAN POGODY. Prognoza na sobotę: Najpierw dość pogodnie, potem wzrost zachmurzenia, miejscami deszcz.

W SPRAWIE ZAKAZU PRZEWOZU ŚRODKÓW ŻYWNOŚCIOWYCH. Dyrekcja kolejowa w Krakowie wydała na podstawie reskryptu województwa w Krakowie z dnia 25 lipca br. L. 45946/997 ex 1922 zakaz przywożenia do przewozu przesylek bydła, trzody, owiec, kóz, drobiu, mięsa, przetworów mięsnych, tłuszczów, ryb, jaj, mleka, masła i siana do powiatów granicznych Chrzanów, Oświęcim, Biała i Górny Śląsk, o ile do listów przewozowych nie będą dołączone pozwolenia wywozowe, tegoż województwa.

PANU WOJEWODZIE DO WIADOMOŚCI. W zastępstwie p. wojewody otrzymaliśmy sprostowanie urzędowe odnoszące się do depeszy, jaką otrzymaliśmy od naszego korespondenta warszawskiego. Korespondent nasz streszcza artykuł „Gazety Warszawskiej” z zarzutem, że pia-

stowcy otrzymali od nowego rządu 350 milionów marek, a socjaliści zażądali podobnej sumy na cele kooperatywu. Sprostowanie powyższego nie umieszczamy, gdyż nie odpowiada ono wymogom ustawy prasowej ale wstyd doprawdy ażeby referenci województwa ustawy tej nie znali. Poza tym znamienne jest dla nas, że wiadomości powyższej w „Gazecie Warszawskiej” dotąd władze warszawskie nie sprostowały, natomiast województwo krakowskie błyskawicznie wystąpiło w obronie „Piastowców”.

NASZA MIMOWOLNA UTRZYMANKA „NAPRZODU” (drukujemy „Gońca” w drukarni „Naprzodu”) rozflakowała się w ostatnich tygodniach i usiłuje nas bósć tępyimi od starości rożkami. Nie zwracaliśmy uwagi na te szopki gdyby nie denerwowanie się naszych Czytelników, którzy te wybryki „Naprzodu” chcieliby ukroić. Otóż zapewniamy naszych sympatyków, że tak jak bezmyślnych ataków nie było za czasów red. Haackera, tak po jego powrocie ustana, gdyż wiemy, że p. Haacker jest człowiekiem kulturalnym, który umie odróżnić zasadniczą polemikę i dyskusję od nonsensu i szubactwa. Narazie wybryki owe oceniamy pobłażliwie, tak jak się ocenia wybryki szubaków, popełniane pod nieobecność nauczyciela.

WALNE ZGROMADZENIE POL. CZERWONEGO KRZYŻA Oddziału miejscowego w Krakowie, odbędzie się w poniedziałek 28 bm. o godz. 5 w lokalu Pol. Czerw. Krzyża, Pędzichów 16. Na porządku dziennym: 1) Sprawozdanie Zarządu, 2) Wybór Delegatów na Walne Zgromadzenie Pol. Czerw. Krzyża w Warszawie, 3) Wolne wnioski. Członkowie legitymują się kwitami na zapłaconą wkładkę za rok 1922.

BEZROBOCIE W KRAK. BIAŁOSKÓRNICTWIE. W sprawie bezrobocia w pracowniach białoskórniczych, wywołanego silnym wywozem skór króliczych za granicę, odbędzie się w Izbie handlowej i przemysłowej w Krakowie, w poniedziałek 28 sierpnia br. o godzinie 5 popołudniu konferencja czynników zainteresowanych.

SAMOBÓJSTWO. W nocy z dnia 24 na 25 bm. pozbawiła się życia, we własnym mieszkaniu przy ulicy Kochanowskiego 23, wystrzałem z rewolweru 22-letnia Zofia Schaner, słuchaczka filozofii. Powodem samobójstwa był rozstrój nerwowy.

OKRADZENIE „CRACOVII”. Z magazynów biura spedycyjnego „Cracovia” przy pl. Groble 15 skradziono w nocy z 23 na 24 bm. 14 tuzinów koszul męskich i kilka tuzinów męskich kołnierzyków. Szkoda wynosi 3 miliony marek. Za sprawcami kradzieży wdrożono energiczne śledztwo.

Z TEATROW.

Z OPERY.

W sobotnim przedstawieniu „Onegina” Czajkowskiego, w którym partyc obu bohaterów opery, odtworzyli — z wielkim powodzeniem — dwaj młodzi goście z opery poznańskiej pp. Drabik (Leński) i Dolnicki (Onegin), debiutował w epizodycznej, lecz odpowiedzialnej partii Ks. Gremina, uczeń prof. St. Bursy utalentowany basista p. Roman Wraga. W ostatnim sezonie śpiewał p. Wraga publicznie już kilkakrotnie a na popisie szkoły zwrócił na siebie uwagę jako młodym, zdrowym i wydatnym materiałem głosowym o sympatycznym brzmieniu oraz wybitną muzykalnością. Po popisie szkoły nie skąpiono p. Wragę na tem miejscu słów uznania.

Ulica dzienników w Londynie.

Ulica Fleet-Street w Londynie słynie z niezliczonych ilości redakcji dzienników, jakie się przy niej mieszczą. Szalony ruch kołowy, zwózka papieru rotacyjnego, wywóz dzienników na kolej trwa tam przez cały dzień i noc bez przerwy. Rycina nasza przedstawia wyż wspomnianą ulicę dziennikarską.

za nader poprawne wykonanie aryj. Występ pierwszego w tym sezonie debiutanta ściągnął do widowni licznych słuchaczy, którzy z przyjemnością skonstatowali, iż wysoce obiecujący ten talent, nie tylko z estrady lub chóru kościelnego przedstawiał się korzystnie. Bas p. Wraga, w początkach aryj skrepowany i onieśmieszony treścią oraz nienawykły do perspektywy sceny i wymagań scenicznych (do których przystąpił, podobno bez poprzedniej próby z orkiestrą) brzmiał niedosć intensywnie, lecz już po paru taktach zorientowawszy się w sytuacji, śpiewał p. Wraga swobodnie, dając dźwięki płynące po audytorium rozlewnie, donośnie, i jak na debiutanta dość swobodnie, wróżyć mu można pomyślną przyszłość śpiewacką.

We czwartek, ukończył gościnne występy p. Dolnicki wysoce utalentowany barytonista lwowskiej obecnej sceny, świetnie odśpiewaną partyc hr. Luni w „Trubadurze”. W „Zamarłych oczach” kreował wczoraj postać Arcenusa p. Freszel, zaś Galby p. Łowczyński. Obaj z dużym powodzeniem.

OPERA W TEATRZE IM. J. SŁOWACKIEGO. Dziś w sobotę opera Halcy'ego „Żydówka” z gościnnym występem p. I. Manna. Partyc Racheli odśpiewa p. Jaworzyńska. Jutro w niedzielę opera D'Alberta „Zamarłe oczy”.

MESSAŁKA JEDZIE ZA GRANICE. Prima donna warszawskiej operetki Lucyna Messał opuszcza Warszawę i wyjeżdża niebawem za granicę. Udaje się ona do Wiednia i do Budapesztu na szereg występów gościnnych.

REPERTUARY TEATRALNE.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO.

Sobota: „Żydówka”.
Niedziela: „Zamarłe oczy”.

TEATR „BAGATELA”.

Sobota: Przedstawienie popołudniowe po cenach o 40 procent niższych.

Wieczór: Powtórzenie piątkowej premiery, występy wesolej czwórki oraz R. Gierasieńskiego i L. Lawińskiego.

Z POLSKI.

ZNIESIENIE WAGONÓW SYPIALNYCH KRAKÓW—ŁÓDŹ. Dyrekcja kolei państwowych donosi: Z powodu niedostatecznego załadunku znoś się z dniem 31 sierpnia br. kurs wagonu sypialnego Kraków—Łódź przy pociągach Nr. 16315 i 31615. Wagon sypialny odejdzie z Krakowa do

Łodzi po raz ostatni dnia 29 sierpnia, z Łodzi do Krakowa dnia 31 sierpnia.

NOWY POSEŁ POLSKI W MOSKWI. Według informacji „Przeglądu Wieczornego” wojewoda nowogrodzki p. Władysław Raczkiewicz ma objąć stanowisko posła polskiego w Moskwie.

ZJAZD KUPIECTWA POLSKIEGO NA GÓRNYM ŚLASKU. W Katowicach otwarto zjazd kupiectwa polskiego na Górnym Śląsku. Wygłoszono szereg przemówień. Między innymi przemawiał poseł Korianty, który omawiał cele i zadania kupiectwa, oraz krytykował gospodarkę rządu centralnego, zwłaszcza w odniesieniu do Górnego Śląska. Radca kolejowy Wąsik zobrazował stan kolejnictwa i jego niedomagania i przedstawił, że zarząd kolejowy postara się o usunięcie tych niedomagań. Inni mówcy inniej lub więcej krytycznie omawiali stan obecnych zarządzeń wojewódzkich.

„SADEM ROŻYM” W PUCKU nazywa prasa niemiecka, n. p. „Weichselzeitung”, wychodząca w Kwidzynie, katastrofę, która spowodowała śmierć 10 osób i poranienie około 40 osób. Ustalając przedewszystkiem liczbę zabitych, określając ją na 20, do czego dochodzą liczni umierający z pośród rannych, oraz „liczni zaginięci”, którzy siłą wybuchu zostali rzekomo rzućeni w morze i „zaginieli bez śladu” (jest to naturalnie wierutny wymysł) dochodzi gazeta ta i z nią cały szereg innych pism do wniosku, że był to wyrok Boży. Do tego dodaje korespondent odnośny bajeczkę „o śmiertelnym pocałunku Hallera”. General Haller uściskał jak wiadomo z okazji „zaślubin morza z Polską” jednego z rybaków z Helu, który w następstwie tego w kilka dni potem umarł.

Ot i przepowiednia z bajeczki tej rodzi się w mózgach hakatystów: Niedługo potrwą panowanie Polski nad Bałtykiem! Przyjdą Niemcy — i „oswobodzą” Pomorze!

I z taką myślą idą Niemcy do wyborów!

W ŚNIATYNIE zmarł w 48 roku życia dr Piotr Kuśnierz, dyrektor tamtejszego szpitala powszechnego, długoletni prezes Sokola, niestrudzony działacz społeczny i narodowy na tej dalekiej kresowej placówce. Z śmiercią jego zszedł do grobu człowiek, który umiłowaniam swego zawodu, miłością ojczyzny i ludzi i prawością charakteru, zjednał sobie w czasie kilkunastoletniego tam pobytu serca wszystkich stanów i narodowości, czego wyrazem był manifestacyjny udział w pogrzebie wielotysięcznej rzeszy i zajęcie się łosem osieroconej rodziny. Cześć pamięci prawego obywatela Polski.

Z SZEROKIEGO ŚWIATA.

ZJAZD „GWIAZDY” POLSKIEJ W RUMUNII. Polskie stowarzyszenie rękodzielników i przemysłowców „Gwiazda” w Czerniowcach w Rumunii obchodzić będzie uroczysty 25-letni jubileusz istnienia. Z Małopolski wyjeżdża na jubileusz, mający się odbyć w połowie września br. szereg delegacji, przedewszystkiem „Gwiazdy” lwowskiej, następnie „Gwiazdy” innych miast Małopolski Wschodniej. Będzie to pierwszy zjazd „Gwiazdy” urządzony na ziemi rumuńskiej.

BOCHENEK CHLEBA W WIEDNIU 5670 KORON. Urzędownie donoszą, że bochenek chleba będzie kosztował we Wiedniu w przyszłym tygodniu 5670 koron.

KS. LWOW BOLSZEVIKIEM. Według doniesień z Petersburga przeszedł książę Lwow, b. premier rządu tymczasowego za czasów pierwszych miesięcy porowolucyjnych, na zupełne usługi bolszewików. Rząd sowiecki zamianował go członkiem najwyższej administracji kościoła rosyjskiego.

OFENZYWA TURECKA. Do ministerium spraw zagranicznych w Paryżu nadeszły wiadomości, że Turcy rozpoczęli wielką ofensywę. Doniesiono, że zajęli oni już stację Burchanli.

BUDIENNYJ CONTRA ENVER-PASZA. Jak donoszą z Turkiistanu, władza Envera paszy rozciąga się obecnie na cały okręg Perganski. Sowieckim siłom pod Kamieniem i Budiennym udało się dotychczas powstrzymać dalsze posuwanie się Envera.

POWSTANIE W MEZOPOTAMII. „Neue Freie Presse” donosi z Paryża wedle „Liberte”, że w Mezopotamii wybuchło powstanie wojskowe, zwłaszcza w okolicy Mossul, a skierowane nie tylko przeciw Anglikom, ale i przeciw emirowi Feisalowi.

NOWY WÓDZ ARMII IRLANDZKIEJ. General Mulcahi mianowany został w miejsce Collinsa dowódcą armii narodowej.

DYMISJA KS. JERZEGO SERBSKIEGO. „N. Fr. Presse” donosi z Belgradu, że dymisja księcia Jerzego jako podporucznika armii została przyjęta. Pułk, który nosił jego imię, otrzymał teraz nazwę: Suwedorski.

Z SALI SADOWEJ.

Proces por. Kormana z osławionej defenzywy sosnowieckiej.

ROZPRAWĘ OGŁOSZONO TAJNĄ. — PIERWSZY DZIEŃ PROCESU.

W dniu wczorajszym rozpoczął się w tułtejszym sądzie wojskowym przy ul. Montepuppiach sensacyjny proces o nadużycia i zbrodnie, popełnione przez osławioną defenzywę sosnowiecką, której kierownikiem był p. Korman.

Rozprawę ogłoszono jako tajną. Obwiniony porucznik Korman konferował ciągle ze świadkami, których in gremio sprowadził, a byli między nimi znani „działacze” defenzywy, jak Głazowski, Plecha i Bodylak, którzy częściowo swego czasu zostali przez śledzącą komisję sejmową osadzeni wraz z Kormanem w więzieniu. Por. Korman swem wesołem usposobieniem udowodniał, jak dalece dzięki poparciu swych partyjników po trafi urabiać świadków na swoją korzyść. Widzieli to zresztą wezwani na rozprawę, — poszkodowani przez insynuacje, napady

zbrojne, bicie, katowanie i głodzenie — świadkowie, jako to: kapitan rez. Gawrych, b. szef wydziału wywiadowczego polskiego komitetu plebisytowego na Górnym Śląsku, któremu p. Korman imputował szpiegostwo na rzecz Niemiec, chcąc utracić zniechędzone go w kołach peowiackich działacza śląskiego: podporucznik rez. Edward Zawłaza-Czerwiński, który padł ofiarą zwyrodniałego szefa defenzywy, bity i katowany przezeń, a na domiar wszystkiego posądzony również o szpiegostwo, — a później gdy zarzut takowy nie dał się utrzymać, — o kradzież. Widzieli to także sierżant Brodniewicz, jedna z głównych ofiar „czerezwyczajki” Kormana, p. Błaszak, Kamiński i inni.

Sprawie tej poświęcimy po wyroku więcej uwagi, tem bardziej, że w myśl obowiązujących ustaw wzbronioną jest krytyka sądu w toku rozprawy.

Bandyta — „waryat” przed sądem.

„PADŁA, PRZEPADŁA, BIEGŁA, POBIEGŁA!”

14 stycznia 1921 r. przy ul. Grzybowskiej w Warszawie zamordowani zostali Tomasz i Katarzyna Kolkowie. Jeden z uczestników tego ohydneho mordu został zastrzelony przez policję, drugi — stracony został na mocy wyroku sądu doraźnego w innej sprawie, dwaj zaś pozostali uczestnicy mordu Jan Stamusa i Józef Radoliński, zasiadli onegdaj na ławie oskarżonych w warszawskim sądzie okręgowym.

Józef Radoliński, typowy opryszek i stały bywalec więzienny, gdy dostał się ostatnio pod klucze, zaczął zdradzać objawy choroby umysłowej. Odesłano go do Tworok, gdzie jednak po dwunastu godzinach obserwacji uznano Radolińskiego za symulanta.

Radoliński nie zaprzestał jednak symulacji, siedząc na ławie podsądnych.

— Oskarżony Radoliński! — zwraca się sędzia.

Oskarżony siedzi. Uduje, że nie słyszy. Postępowkowy chce podnieść Radolińskiego.

Oskarżony: Padła, przepadła, padła przepadła, biegła, pobiegła!

Przewodniczący (do sekretarza): Proszę wnieść do protokołu: odpowiadać nie chce.

Wobec nieślawienności świadków, sprawę odroczone. Więźniów wyprowadzono z sali.

— Padła, przepadła, biegła, pobiegła... — wciąż twierdzi Radoliński.

Przedownik (do oskarżonego): słuchaj Radoliński, źle udajesz... (do adwokatów): Ja go dobrze znam! Stary bandyta!

NOWY PREZYDENT PARLAMENTU IRLANDZKIEGO. „Evening News” donosi, że następcą Griffitha będzie Alderman Cosgrave.

WIELKI POŻAR W SALONIKACH. Ze Salonik donoszą, że w magazynach banku narodowego wybuchł wielki pożar. Szkoda wynosi 5 milionów denarów.

CIEKAWY ROZMAITOSCI.

(z) **ŻOŁNIERZ-PODRZUTEK.** Na jednej z ulic Zagrzebia znaleziono w tych dniach dobrze rozwiniętą niemowlę, owiniętą w lachmany, z przypiętą kartką tej treści: „To jest przyszły żołnierz, jeszcze niechrzczone, ale już ma dobry apetyt. Proszę go żywić dobrze i obficie!” — Podrzutka oddano do przytułku i wszczęto dochodzenia za matką, która w ten osobliwy sposób chce przysporzyć państwu żołnierzy.

(z) **MIASTEM GŁODUJĄCYCH MILIONERÓW** nazwano Wiedeń, w którym panuje istotnie powszechna nędza, a choć niejeden mieszkaniec posiada i milion koron, wobec deprecjacji waluty nie jest w stanie się utrzymać. Oto przykład: Pewna wdowa z dwojgiem dorosłych dzieci ma rocznie 2 miliony koron dochodu i mimo tego przymierają głodem wraz z gromadką młodszych dzieci, gdyż, aby opędzić koszt obfitego pokarmu, musieliby zarabiać rocznie aż — 12 milionów!...

(z) **SAMOBÓJSTWO W OBŁĘDZIE GŁODOWYM.** Wstrząsający wypadek zdarzył się w Eisen (Austria). Pewna wdowa, znajdująca się z 4 dziećmi w skrajnej nędzy, w przystępie obłędu, spowodowanego głodem, udała się na inspekcję policji, błagając by ją zastrzelono. Policja umieściła nieszczęśliwą w szpitalu, tu jednak chora skrępowany powrócił z własnych włosów, powiesiła się na nim.

ZE SPORTU.

SPORT KOBIECY W POLSCE.

Podczas gdy w całym świecie sportowym ruch kobiecy czyni jak największe postępy w różnych jego dziedzinach, a w ostatnich czasach odbywa się cały szereg przeróżnych zawodów i olimpiad kobiecych, u nas w Polsce ruch ten daje się tylko zauważyć. Poza tenisem, pływaniem, jako główne gałęzie sportu, uprawianego już od

szeregu lat przez kobiety, główną gałęzią sportu który obecnie przyciąga jak najwięcej kobiet zagranicą, jest lekka atletyka. Ostatnie wyniki, uznane jako rekordy kobiece, świadczą tam o jaknajlepszym rozwoju tego sportu.

U sąsiadów naszych Czechów i Niemców rozwija się lekka atletyka żywiołowo, nie mówiąc już o Ameryce, Francji i Anglii, gdzie niektóre kobiece rekordy nie są nawet osiągane przez naszych przeciętnych zawodniczek. 100 jardów (91 m. 44 cm.) Miss Lines (Anglia) 11,8 s. 400 jardów M. Fr. King (Ameryka) 1:6.8. 300 metrów M. Zuz. Liebrard (Francja) 46.6 400 metrów M. Breard (Francja) 1:20.8. 1000 metrów M. Breard (Francja) 3:20.6. Skok w wyż M. Wilson (Amer.) 1.44.7 m. Skok w dal Mar. Kiessling (Niemcy) 5 m. 54 cm. Rzut dyskiem Nell Carol (Ameryka) 26.69.4 m. Rzut kulą M. Frasser Jackling (Ameryka) 10.41 cm. Rzut oszczepem Reidel (Ameryka) 29.93.1 m. W Polsce pierwszy krok postawiła lwowska Pogonia, której znany zawodnik Wacek Kuchar objął kierownictwo nad sekcją kobiecą i po pilnym treningu członkinie Pogoni urządziły pierwsze zawody kobiece, w programie bardzo szczupłe, bo składające się tylko z biegu na 60 m. i skoku w dal, jednak osiągnięte wyniki są pierwszymi rekordami polskimi. Za przykładem Pogoni poszła obecnie warszawska Polonia, stworzywszy sekcję kobiecą, rozpoczęła pierwsze treningi pod kierunkiem p. Sośnickiego. A za tem początek dany, za przykładem tych dwóch klubów powinny pójść pozostałe, a zobaczymy, że ruch sportowy kobiecy obejmie całą Polskę, a nasze panie wkrótce staną się zaciętymi rywalkami Amerykanek, Angielek, Francuzek, Niemek i Czeszek i w najbliższych zawodach będą walczyć z nimi o palmę pierwszeństwa.

— hco —

SENZACYJNA KŁĘSKA CZESKIEJ SPARTY W DANII. Dnia 20 b. m. w Kopenhadze poniosła olbrzymią porażkę słynna Sparta, która w spotkaniu z Boldklubben 93 przegrała w stosunku 9:0. Gdy powyższa wiadomość przyszła do Pragi, nie chcieli wierzyć w możliwość takowej, dopiero gdy prywatne depesze zaczęły omawiać szczegóły kłęski koła sportowe uwierzyły.

Do przerwy prowadzili Daniańczycy przy stanie 2:0. W 30 m. pierwszej połowy, sędzia wykluczył z gry obrońcę Sparty Hojera. W drugiej połowie Daniańczycy zdobyli zupełnie łatwo strzelić aż 7 bramek, nie parując do bramki zwyciężonych szalone tempem gry Czechów.

LISTY Z KRAJU.

Z Brzeska.

Brzesko, w sierpniu.

Korespondent „Gońca” pisze w Nrze 225, że ciekaw jest, ile Składnica zarabia na towarach, jeśli może opłacać tyle personalu i pokrywać koszty różnych zjazdów. Ja mu wyjaśnię.

Przed kilku dniami wpadło mi w ręce wezwanie firmy Chrześcijańska spółka kredytowo-handlowa w Brzesku, do jednego z akcjonariuszy tej firmy, ażeby podwyższył swój udział w tej spółce. Pismo to informuje swego członka, że swoim udziałowcom daje prócz zniżki na towarach 60 proc. dywidendy. Szesćdziesiąt procent! Jeśli do tych 60 proc. dodamy 10 proc. opustu na towarach, a 100 proc. administracji, otrzymamy 170 proc. Tyle musi konsument płacić więcej, aniżeli tę spółkę towar kosztuje. Ceny towarów są w obydwu sklepach jednakowe; układają sobie, bo przecież nie będą ze sobą konkuruować. — W sklepach żydowskich płacimy te same ceny; to naturalne, bo jeśli Składnica, która ma regulować ceny, każe sobie tyle płacić, dlaczego inny sklep ma brać mniej? Oto dlaczego w Brzesku są towary droższe, niż w Krakowie. Oto odpowiedź ile Składnica zarabia na towarach. Nie mogłem się tylko dowiedzieć, ile dywidendy daje swoim członkom Składnica. Mówią, że kierownik Składnicy ma odejść, gdyż wie za wiele.

Za przykładem tych dwóch handli idą piekarnie, rzeźnicy i masarze. Magistrat nie wtrąca się do nich, bo regulowanie cen nie należy do Magistratu, tylko do tych panów, którzy „łaskawie” zaopatrują nas w pieczywo, jakiego nigdy przed wojną nawet w Koziej Wólce nie było, a „prawdziwie wicprzowe kiełbasy” odchodzą stąd w świat. My ich bardzo rzadko dostać możemy, tu w Brzesku, ale w Krakowie kupić można. Na zakończenie apel do panów, którzy ubiegłego roku prowadzili akcję zbożową, dla tych najbiedniejszych: dla pracowników państwowych. Cena zboża idzie ciągle w górę. Płace urzędnikom podwyższają tak wyśmienicie, że gdy przyjdzie 40 proc. podwyżki, ceny wszystkiego podniosły się o 80 proc. Możeby i tego roku zebrał się jakiś „komitet”, wykupił znów trochę zboża po cenie jakiejś „ludzkiej” nie paskarskiej i obdzielił tych biednych inteligentów, których dzisiejszy „ilustrowany Kuryer krakowski” mówi, że są w Państwie potrzebni. A możeby „Kuryerek” jako dobrze życzący tej głodnej, obdartej inteligencji, zaapelował do producentów, ażeby przysłali z pomocą? Właściciel „Kuryerka” ma w tych sferach wpływy. Ale nim to zrobi „Kuryer”, niech robią to ludzie, którzy w ubiegłym roku to robili.

Z Tarnowa.

Tarnów, w sierpniu.

KIEDYŻ POLICJA PRZESTANIE POBLAŻAĆ AWANTURNIKOM? Najpiękniejsza i najlepiej utrzymana dzielnica tarnowska — Strusina wraz z dworcem kolejowym stała się ostoją opryszków i wszelkiego rodzaju indywiduów z pod ciemnej gwiazdy. Dworzec kolejowy, hotel Polski, mleczarnia Nowaka, restauracja Abenda i piwiarnia Tarnowska stały się ulubionymi lokalami tych osobników. Często słyszy się o kradzieżach podręcznych na plantach kolejowych koło restauracji Nowaka, a awantury, zaburzenia spokoju nocnego, przez pijane indywidua są na porządku dziennym. W ubiegły poniedziałek przyszedł znany awanturk pod przezwiskiem „Duwid” w towarzystwie innych podejrzanych osobników do mleczarni Nowaka, gdzie wszczął awanturę. Dorozbił szklanki, kelnerowi groził nożem, potem z towarzyszami poszedł do restauracji Abenda i rozpoczął „da capo”. Zawezwano interwencyjną policję. Wkrótce przybyło dwóch policjantów, Duwida i towarzyszy odszukano w hotelu Polskim i odprowadzono do policji. Dlaczego jednak policja wypuściła zaraz awanturników, nie przetrzymując ich aż do wytrzeźwienia — to jest dla nas niezrozumiałe. Awanturnicy zadowoleni zaufaniem policji udali się na dworzec kolejowy, gdzie zapili się i uprawiali gry hazardowe aż do rana. O godz. 7 rano postarał się Duwid zmienić lokal w dość oryginalny sposób. Wpadł przez okno do restauracji Abenda rozbijając uderzeniem szyby, poniszczył urządzenie i rozbił znów kilkanaście szklanek. Z trudem zdołano uspokoić Duwida i usunąć z lokalu. Czy policja nie chce ująć w karby rzezimieszków, czy też jest wobec nich bezsilna?

BANDYCI POD TARNOWEM HULAJĄ! Bezczeszczenie publiczne tak w Tarnowie, jak i w okolicy maleje z każdym dniem. Zdarzają się w okolicach Tarnowa nieprawdopodobnie wprost śmiałe rabunki, napady na przechodniów a na-

Postrach Karpat nowoczesny Janosik

Następca słynnego Suhaja. — Zandarmerya w spódnicach. — Schwytanie groźnego watażki.

(—) Na południowych stokach Karpat na tak zwanej Rusi Zakarpackiej zasłynął ubiegłego roku pierwszy bandy zbójczej Suhaj, który znajdując parcie wśród okolicznej ludności, wymykał się tużi czas obławom zandarmeryi czeskiej. Wreszcie dosięgła go kula karabinowa i położyła na awanturniczym życiu nowoczesnego Do-

nosza. Aleści jeszcze nie przebrzmiała „sława” Suhajowa, gdy pojawił się nowy wódz szajki bandyckiej Iwan Harra, który w krótkim czasie stał się postrachem całej Rusi Zakarpackiej, a zwłaszcza okolic Wielkiej Berezny. Na czele bandy złożonej z równie jak on sam śmiałych i zdecydowanych na wszystko opryszków wpadł Harra do miasteczek podkarpackich, urządzała napady na kupców i zandarmeryę. Wszelkie obławy na tego bandytę nie daly pożądanego re-

zultatów — Harra zapadał ze swą bandą w lasy karpackie i krył się wśród skał i pieczar nad brzegami górskich potoków.

Wreszcie jednak zandarmerya czeska wpadła na pomysł. Kilkunastu zandarmów przebraanych za wiejskie dziewczęta z ukrytą w sukniach broń udala się na spotkanie watażki. Skóra tak do bitki jak i amatorów banda Harra dała się podejść zandarmom w spódnicach, którzy znalazłszy się w obliczu groźnego bandyty rzucili się na niego. Prawdopodobnie w ostatniej chwili bronić wódz opryszków, ale po krótkiej zaciętej walce, w czasie której zranionych zostało 2 zandarmów i sam Harra, uległ przemocy i związany w tryumfie odstawiony został do Wielkiej Berezny.

Wódz opryszków karpaccich podzielił los dawnego tatrzańskiego Janosika.

wet na wozy. Dziś każdy, ktokolwiek chce się udać drogą w stronę Klikowy, Zabna czy Dąbrowej musi być uzbrojony od stóp do głów, jeśli transportuje ze sobą rzeczy posiadające jakąkolwiek wartość materialną. Wypadki te ostatnio rozmnożyły się w zastraszający sposób, tak że tarnowska policja wreszcie poczęła śledzić za bandytami. Długie to były poszukiwania, gdyż bandyci jak zjawiali się niepostrzeżenie na drodze, rabując przejezdnych, tak też tajemniczo znikał w niewiadomym kierunku, unosząc ze sobą cenny łup w postaci sukna, wszelkiego rodzaju materiałów. Opryski nie gardzili nawet sobą! Dopiero w ubiegłym tygodniu, kiedy napadli owi bandyci na furę kupca Z. z Dąbrowej, wyprawa im się nie udała. Nadjechała bowiem druga furą wioząca kupców na targ do Dąbrowej i ci wspólnie nie tylko że się obronili, lecz nawet zdołali rozpoznać i schwycić jednego z bandytów. Po nitce doszło do kłębka. Wkrótce przychwycono bandytów: Michała Maję, Józefa Brozka, Józefa Mlszturę i demonia-niewiastę Agnieszka Tyrkę. Dziś cała banda w liczbie dwudziestu osób znajduje się pod kluczem. Udowodniono im mnóstwo napadów i rabunków. Szkoda, która z ich powodu wynikła, nie zdołano dotychczas ustalić.

WIELKIE WŁAMANIE. W nocy z 16 na 19 bm. magazyn p. Brucha przy ul. Wałowej 7, jako też sklepu p. Engelberga tuż obok położonego. Sprawcy dostali się do magazynu przez okno, które rozbili bez brzęku. (W tym celu nakleili na szybę papier specjalnym klejem, wskutek czego szyba bez brzęku wyleciała). Zrabowali tu materje etc., następnie zaś wdarli się po przebi- ciu muru do sklepu Engelberga, właściciela drukarni i zrabowali wyroby papierowe jak i ceratowe i zdołali z łupem zbiec, mimo iż działo się to wszystko w okolicy policyi. Lecz nie długo cieszyli się łupem bandyci. Już na drugi dzień po dokonaniu włamania, dostali się oni pod klucz, a to w osobach Warowicza Jakóba, Białejowskiego Adama oraz Rozalii Bogusz. Część zrabowanych rzeczy zdołano odebrać.

TARNÓW — STAJNIA AUGIASZA. Ze wstrętem musi przechodzić każdy szanujący siebie obywatel ulicami Tarnowa. Brud, jakiego nie dostrzeże nawet w małych miasteczkach prowincjonalnych, ogromne sterty śmieci wszelkiego rodzaju zmuszają przechodnia do bardzo ostrożnej wędrowki. Ba! Żeby tylko tyle... Na niektórych mniejszych nliczkach, w samym śródmieściu, można wpaść w kał... ludzki. Czy to nie wstrętne? Od ul. Wałowej omal że nie od biura tarnowskiego fizyka p. Dzikowskiego ciągnie się ulica Wazka do ul. Żydowskiej, której smród i cuchnące wyziewy zatykają oddech w piersiach a nieprawdopodobne nieczystości kalają obrzydliwie obuwie przechodnia! Z tej ulicy zrobili sobie czarnogłodziarze ustęp (gdyż publicznych ustępów w Tarnowie niema) — czy to nie hańba dla miasta? Ulica Żydowska, dotykająca jedynym końcem do Rynku jest też anachronizmem przez wstrętne wyziewy, brud i pleźniące się rumowiska: tak samo ul. Kręta, ul. Krótka, ul. Wielkie Schody, Pl. św. Ducha, gdzie oprócz wszelkiego rodzaju nieczystości, znaleźć można stosy starego żelazstwa, ul. Łazienna, Pocztowa, Bandrowskiego, Średnia, całe przedmieście Grabówka, po części Dziadowizna, gdzie w czasie słoty trzeba tonąć w błocie, Plac Rybny, nawet Rynek pełen śmiecia, w części rumowiska i wstrętne brudny, to powinni przecież sędziwi i niesedziwi mieszkańcy miasta zauważyć, do tego nie trzeba ani powiększających szkieł ani rafinowanego węchu! Jeśli się do tego doda ciemności

egipskie, panujące w mieście wskutek złe zrozumianej oszczędności na świetle — to można sobie dokładnie wyobrazić stosunek do życia w mieście. Nie mówimy już o podworcach domostw! Lecz kto byłby zdolny do zahamowania w sobie uczucia odrazy, niech wejdzie na podworec za kawiarnią p. Skulinowskiego, ale niech weźmie ze sobą maskę gazową! Jakże śmiesznie i drwiąco przemawia plakat o przestrzeganiu czystości pt.: Chcesz, nie chcesz, możesz, nie możesz — ale musisz dostać cholery! Radzimy Świętemu Magistratowi i p. fizykowi Dzikowskiemu przeprowadzić koryto rzek Dunajca i Białej na Tarnów i puścić nań wodę tych rzek na okres sześciu miesięcy, a może wtedy choć pozbędzie się specyficznego zapachu i takież nazwy! „Cholera” ante portas! Caveant consules!

ZE SPORTU. W niedzielę 20 bm. odbył się mecz futbolowy między Tarnowia a Sturmem (Bielsko). Mimo ośliszłego od deszczu terenu, gra była bardzo ożywiona. Wynik 0:1 (0:0) na korzyść Sturm. Golał był w ostatnich prawie minutach. Sędziował Seidner z Krakowa — bezstronnie (co mu się dotychczas nie zdarzało!)

Z Jaworzna.

Jaworzno, w sierpniu.

CIEKAWY SKŁAD ZARZĄDU KOMUNALNEJ KOPALNI WĘGLA.

Naczelnym dyrektorem „komunalnej kopalni węgla” w Jaworznie jest Emil Czerlunczakewycz, który tegoroczny urlop swój spędził w Badenie i lecąc się tam rzekomo, brał — jak stwierdzono — żywy udział w zebraniach, urządzanych przez Petruszewicza. Ów Czerlunczakewycz przyjął w miejsce Polaka, poprzedniego lekarza gwarectwa, dra Wiktora Fedaka, a w miejsce inż. Adama Balickiego, gdy ten pełnił w r. 1920 służbę wojskową, poddanego republiki sowieckiej Aleksandra Skripchenkę.

Czy gmina Lwów, która wraz z gminą Kraków i Tarnów, jest właścicielką owej „komunalnej kopalni węgla”, nie ma częściowego choćby wpływu na obsadę zarządu?

Z Kołomyi.

Kołomyja, w sierpniu.

POMNIK INTERNOWANYCH I JEŃCÓW „KOSACZOWA”. Kto z Polaków przeżywał ciężkie chwile imprezy „ukraińskiej” we wschodniej Małopolsce, ten nigdy nie zapomni tego terroru, upokorzeń, tego skrepiowania każdej myśli polskiej, każdego drgnienia żywego i kulturalnie wysoko stojącego narodu, tego barbarzyńskiego obchodzenia się i znęcania się rusińskiej, względnie „ukraińskiej” inteligencji! Jednym z aktów tej krwawej tragedii było internowanie Polaków przez Rusinów po miastach, położonych na wschodzie. To też internowani ci, bici i maltretowani umierali masami z głodu i zimna. Widownia tej strasznej zbrodni, dokonywanej na niewinnych ludziach była między innymi miastami i Kołomyją. Słynne baraki na „Kosaczowie”, gdzie internowani, obrońcy Lwowa lub jeńcy w liczbie 1400 ludzi z głodu, zimna, tyfusu i niehumanitarnych katuszy oraz mąk, masowo pomarli, pozostaną na zawsze czarna plama działalności „Ukraińców”. Na Kosaczowie, gdzie stały owe baraki urządził Komitet pań Sodalicyi Maryańskiej Ochronkę dla biednych dzieci jako żywy pomnik, poświęcony pamięci Tych, którzy tam cierpieli męki za to, że mieli śmiałość czuć się Polakami. Nie dość na

tem. Należało także uczcić miejsce na cmentarzu, gdzie pogrzebano zmarłych internowanych i jeńców w liczbie 1400 ludzi. Komitet postanowił wzniesić na grobie nieszczęśliwych ofiar pomnik skromny z betonu i żelaza, by następnym pokoleniom przekazywał pamięć straszliwych mąk współbraci. Poświęcenie tego pomnika na cmentarzu wojskowym odbędzie się dnia 10 września br. Komitet zaprasza na tę uroczystość przede wszystkim internowanych i jeńców, więzionych w Kołomyi, dalej rodziny zmarłych tudzież wszystkich innych, którym pamięć nieszczęśliwych jest droga i święta. Zgłoszenia przyjazdu należy przesyłać pod adresem „Białego Krzyża” na ręce sędziego okręg. Jankowskiego w Kołomyi.

Z Przemysła.

KANDYDATURA RED. RYMARA. Komitet wyborczy na okręg Przemysł, Dobromil, Sanok, Brzozów i Krosno na posiedzeniu delegatów ze wszystkich powiatów w środę 23 b. m. postanowił na pierwszym miejscu listy Chrześcijańskiego Związku Jedności Narodowej umieścić p. Stanisława Rymara, redaktora „Więńca-Pszczółki” z Krakowa. Pan Rymar, jako Haczowinin i długoletni sekretarz Głównego Zarządu T. S. L., znany jest we wszystkich powiatach okręgu ze swego patriotyzmu, ofiarnej pracy dla sprawy narodowej i czystego charakteru. Te zalety osobiste kandydata i narodowy program polityczny, którego gorącym jest zwolennikiem, znajdują zapewne u wyborców uznanie jaknajszersze.

Dalsze kandydatury ustali Komitet w najbliższych dniach. Jedno z następnych miejsc zajmie prawdopodobnie prof. Pytel z Sanoka.

ZEBRANIE PRZEDWYBORCZE. Pracę wyborczą rozpoczął w naszym mieście i powiecie Związek Ludowo-Narodowy zebraniem w dniu 23 b. m. w sali magistratu, na którym poseł hr. St. Grabski wygłosił świetne przemówienie. Znakomity socjolog i polityk o horyzoncie europejskim przedstawił nasze położenie wewnętrzne jako objaw niesumienności gospodarstwa dobrami narodowymi, które wielu uważa za środki do osobistego jedynie wyniesienia się, oraz podał środki naprawy. Zebranie bardzo liczne miało przebieg zupełnie spokojny, chociaż widzieliśmy ludzi różnych sfer i zapatrywań politycznych. — Gdyby z przebiegu tego zebrania można było snuć przewidywania na przyszłość, to można by się spodziewać, że walka wyborcza nie przekroczy granic polenicznej przyzwoitości.

Z MIEJSCOWEJ PRASY UKRAIŃSKIEJ. Miejscowy tygodnik „Hołos” w artykule „Galicyjskie wybory i autonomia” wyjaśnia, że premier Nowak z ministrem Narutowiczem dlatego chcieli odłożyć wybory w Galicji wschodniej, ponieważ wiedza, iż Anglia i Włochy uważają „nasz kraj” pod okupacją, więc Polakom nie wolno przeprowadzać wyborów. P. Nowak hytry polityk z austriackich czasów, chce za autonomię wyżebrać „Anglii zgodę na wybory. Lecz „wszechpolacy” podstępne zamiary polskiego premiera udaremnili a Naczelnik Państwa rozpiął wybory na 5 listopada.

W dalszym ciągu oświadcza autor artykułu, że stanowisko Ukraińców względem wyborów jest jasne. Twierdzenie to jest zagadkowe. Naprawdę Ukraińcy dotąd jasno nie określili swego stosunku do wyborów.

WICEMINISTER W PRZEMYSŁU. W dniu 23 b. m. bawił w naszym mieście p. wiceminister spraw wojskowych dr Jan Woygat. Pan wiceminister bawił u swych krewnych pos. dr Leonarda Tarnowskiego i pp. Waygastów. Okolicznościowo przyjął deputację inwalidów.

Z Nowego Targu.

ZAGADKA GMATWA SIĘ. Otrzymujemy następujące pismo oparte na § 19 ust. pras. Nie jest prawdą jakoby śp. Teodor Gaba przytrzymany w aresztach miejskich w Nowym Targu, był w aresztach morzony głodem, jakoby dwa dni prosił o pokarm i wodę i przez dwa dni nikt mu ich nie dał, jakoby w tej samej celi, po tegoż samobójczej śmierci, na niewytartej krwi trzymano jakiegoś aresztanta, wreszcie jakoby magistrat nowotarski kazał zabielić na ścianie kazały więziennej w ratuszu miejskim oskarżenie i testament śp. Teodora Gaby. Natomiast prawdą jest, że śp. Teodor Gaba magazynier kolejowy, będący od dłuższego czasu na urlopie został przez organa Policji państw. przyaresztowany w Czarnym Dunajcu, doprowadzony do Nowego Targu i na polecenie Starostwa nowotarskiego umieszczony w aresztach miejskich do dalszego zarządzenia, że przez czas pobytu w aresztach miejskich dostawał odpowiednie pożywienie i

Pościg za bandytami wzołowany na zdjęciu kinematograficznym

ZBRODNIĄ Z WŁAMANIEM DO KANTORU WYMIANY PIENIĘDZY. — WALKĄ Z POLICYJĄ NA ULICY. — OBLĘŻENIE NA DACHU. — ZGON I UCIECZKA BANDYTÓW.

Do pewnego kantoru wymiany pieniędzy w Hamburgu wpadło wieczorem dwóch młodych bandytów w wieku 20 i 22 lat i zamordowali 75-letniego właściciela, w celach rabunkowych. Spostrzeżeni jednak przez przechodniów rzucili się do ucieczki. Na ulicy zaczął się dziki pościg, w którym brały udział setki ludzi i policja.

BANDYCI UCIEKAJĄC STRZELALI DO GONIĄCYCH I ZRANIŁI DWAŃCZĘ URZĘDNIKÓW POLICYJNYCH, JEDNEGO ROBOTNIKA, MŁODĄ DZIEWCZYNĘ I STARSZĄ KOBIETĘ.

W dalszym pościgu bandyci wpadli w ciasny zaułek uliczny i wpadli do jednego z domów, przebili palap i wydostali się na dach.

Teraz rozpoczęło się regularne oblężenie bandytów. Policja otoczyła dom i rozpoczęła ogień karabinowy. Bandyci niestropieni odstrzelali się cięgle. Nagle jeden z bandytów padł śmiertelnie ranny, drugi widząc się zagrożonym, skorzystał z ogólnego zamieszania i zdołał ucieknąć.

był odwiedzany przez organa Policji miejskiej, że zabójstwo popełnił w chwili nadzwyczajnego rozstroju nerwowego. Prawdą jest, że żona jego Aniela Gabowa, która po pogrzebie zgłosiła się w tut. magistracie zeznała protokolarnie, iż śp. Teodor Gaba od kilku lat był nieuleczalnie umysłowo chorym i że w ostatnim czasie wskutek rozstroju nerwowego popadał w szal i odgryzał się swemu otoczeniu. Prawdą jest, że po śmierci śp. Teodora Gaby zostały dla przeprowadzenia desyngfekcji, nie zaś dla zatarcia śladów rzekomego oskarżenia pobielone ściany w areszcie rozczynem wapiennym. Prawdą jest, że policja państw. z Czarnego Dunajca doprowadziła do Starostwa spisko-orańskiego szupaśnika i że ten został umieszczony na inspekcji policji miejskiej a nie w tej samej celi, w której był śp. Teodor Gaba, że w kilka godzin po złożeniu przez gminę izraelską w Nowym Targu dobrowolnie odpowiedniej kwoty na pokrycie kosztów podróży, został on pod dozorem osobnego konwojenta odstawiony wprost do gminy jego przynależności.

DZIAŁ EKONOMICZNY.

Wstrzymanie wydawania koncesyj na nowe kantory wymiany.

Z informacji jakich udzielił naczelnik wydz. bankowego w min. skarbu dr Quest jednemu z warszawskich dzienników dowiadujemy się, że od potenty pragnącego otrzymać koncesję na kantor lub bank wymagane jest fachowe uzdolnienie i posiadanie pewnego kapitału, uiszczenie opłaty w złocie w stosunku 1 proc. od kapitału zakładowego, obowiązek prowadzenia ksiąg handlowych itp.

Nowa ustawa przewiduje również przymus giełdowy na giełdach pieniężnych, zgodnie z którym każdy właściciel kantoru wymiany, względnie domu handlowego musi być członkiem giełdy. Ministerstwo skarbu zasięga o potentach informacji w instytucjach państwowych i społecznych oraz u Rady giełdowej. Potent, który nie otrzyma dodatkowej opinii Rady giełdowej, w żadnym wypadku otrzymać koncesyj nie może.

Kantory wymiany są wolne od składania bilansów, podczas gdy domy bankowe, które mogą dokonywać wszelkich czynności bankierskich muszą składać ministerstwu skarbu bilanse miesięczne. Na tyle waluty mają kantory odstępywać bankom dewizowym lub P. K. K. P. Peryodycznie przeprowadzają urzędnicy skarbowi kontrolę nad kantorami, rewizji ksiąg i sprawdzanie ilości nabytych i sprzedanych walut.

Nowo, dość licznie napływające podania o udzielanie koncesyj na otwarcie kantorów wymiany, są załatwiane przez ministerstwo skarbu odmownie, albowiem ministerstwo skarbu jest zdania, iż liczba istniejących kantorów wymiany jest dostateczna.

Na prowincji nie udziela się również nowych koncesyj, albowiem wymiana pieniędzy może się odbywać w miejscowych oddziałach P. K. K. P. lub w bankach prywatnych.

DYGNITARZ SOWIECKI O HANDLU POLSKI Z ROSYĄ. Dnia 18 b. m. wyjechał z Łodzi bawiący incognito jeden z wyższych urzędników sowieckich. Zapytany o stosunki handlowe polsko-rosyjskie, oświadczył co następuje: Zasadniczo chodzi o handel wymienny, reflektują one przede wszystkim na manufakturę, maszyny, narzędzia i t. p. W zamian mogą ofiarować futra, skóry, oraz len w większych ilościach. Co do manufaktury, to brak w Rosji głównie wyrobów włóczki, które przed wojną miały w Rosji kolosalny zbyt.

CO CZESI EKSPORTUJĄ DO POLSKI? Statystyka handlowa republiki czechosłowackiej wy-

kazuje, że pod koniec roku 1921 i w roku bieżącym zajęła Polska w eksporcie czwarte miejsce, a w imporcie piąte. Do artykułów importowanych należy ropa i jej przetwory, do eksportowanych zaś maszyny, chemikalia i węgle.

Ruch giełdowy.

Giełda krakowska z 25 sierpnia

Waluty i dawizy	WALUTA MARNOWA				
	WARTOŚĆ WARSZAWSKA	WARTOŚĆ KRAKOWSKA	WARTOŚĆ WILNIEJSKA	WARTOŚĆ LITWAŃSKA	WARTOŚĆ ŁÓDZKA
Dolary St. Zjed.	9000 —	9300 —	9200 —	9100 —	9300 —
kanad.	8600 —	9150 —	8800 —	9150 —	—
Franki franc.	690 —	710 —	700 —	730 —	—
belgijs.	660 —	690 —	660 —	690 —	—
szwajc.	1700 —	1800 —	1700 —	1800 —	1800 —
Funt sterling	39.000	41.000	39.500	41.500	—
Marki niemiec.	4.50	5.50	4.25	5 —	4.75
Korony austr.	—10 1/2	—12 1/2	—10	—11	—10 3/4
czesko-sł.	310 —	325 —	320 —	335 —	327 —
węgiers.	5.25	6.25	5.25	6.25	6 —
duńskie	1950 —	2050 —	1950 —	2050 —	—
Lei rumuńskie	55 —	65 —	60 —	70 —	—
Liry włoskie	390 —	410 —	390 —	410 —	400 —
Floreny nolen.	3200 —	3400 —	3400 —	3600 —	3600 —

Warszawa (PAT) Giełda warszawska. Milionówka trans. 1575 1595. 4 i pół proc. Tow. kred. ziem. za 100 rubli sprzedaż 225 kupno 220. 4 i pół proc. Tow. kred. ziem. za 100 marek trans. 51 48 i pół, 49. 5 proc. m. Warszawy sprzedaż 240 kupno 235. Waluty. Dolary Stanów Zjednoczonych trans. 9340 9000 9100 sprzedaż 9120 kupno 9180. Franki francuskie trans. 710 708. Czeki: Gdańsk 4'00 3'85 4'10 sprzedaż 4'25 kupno 3'95. Belgia trans. 691 670 675 sprzedaż 678 kupno 672. Berlin trans. 415 367 410 sprzedaż 425 kupno 395. Londyn trans. 41600 40800 41000 sprzedaż 41150 kupno 40850. Nowy Jork trans. 9350 9000 9100, sprzedaż 9120 kupno 9030, Nowy Jork drobne sprzedaż 9100 kupno 9060. Paryż trans. 725 710 715 sprzedaż 713 kupno 712. Praga trans. 320 312. **Zurych (PAT)** Zamknięcie giełdy Berlin 0'25, Holandia 205'10, Nowy Jork 524 i pół, Londyn 2346, Paryż 39'95 Medyolan 22'90, Bruksela 3810 Kopenhaga 113 i jedna czwarta, Sztokholm 140, Madryt 81 i trzy czwarte, Praga 18'60, Budapeszt 0'32, Zagrzeb 1'45, Sofia 3'00, Warszawa 0'06 i pół, Wiedeń 0'00 i pięć ósmych.

Nadesłane.

(Za tę rubrykę redakcja nie odpowiada.)

Wystawiamy na TARGACH WSCHODNICH
Pawilon Główny, miejsce 2560.

Vertex

z ciągniętego drutu
najtrwalsze lampy
oszczędnościowe

Zakłady Elektryczne „Vertex”
Warszawa, Marszałkowska 98.

II ZMIANA ADRESU!!

Biurowe inżynierskie **„CHEMOTECNIKA”** Spółka z ogr. odp.

obecnie

KRAKÓW, Rynek główny L. 39.

poleca bogato zaopatrzonego skład: 4757

URZĄDZENIA LABORATORYJNE — ODCZYNNIKÓW CHEM. — CZYSTYCH

Wystawiamy na Targach Wschodnich — Pawilon III-D. Nr. 2820.

W. KUCHARSKI, SP. AKC.

Fabryka drutu i wyrobów drucianych

(przełom J. GORECKI, W. KUCHARSKI I SP. TOW. AKC.)

Kraków-Podgórze, ul. Romanowicza 5.

TELEFON Nr. 277.

Kamienica

dwupiętrowa w śródmieściu
nowocześnie instalowana, do
sprzedania bez pośrednictwa.
Listy poste-restante Kraków I,
dla okazalela karty na broń
18.119/890/22. 4767

ZEGARY

wodomiarowe i gazowe naprawe
„ZEGAR” Tow. Akc.
Śrem (Pozn.). 4749

Fabryka sukna i kołder
A. Kaliński 4602

Białystok, ul. Lipowa 29
poleca swoje wyroby:
Sukna na damskie i męskie
ubrania, płaszcze, również
kotory piuszczone i wełniane.
Uwaga Connik czyli próbki
wysyła się na żądanie darmo.

SŁONE SIANO zaraz wagonowo dostarcza
pod przystępnymi warunkami
MELMA Sp. dla bagażu ze Wschodem Lwów Zybkiewiczza 24 4741

FABRYKA MASZYN ROLNICZYCH

„ODLEW” S. A.

KRAKÓW-GRZEGÓRZKI

przyjmuje wszelkie roboty wchodzące w za-
kres odlewnictwa żelaza, metali, oraz wszel-
kiej obróbki tychże. 468

TEKTURA SZARA wszelkiej grubości dostarcza,
ODCINKI PAPIERU w większych ilościach kupuje.

Fabryka Tektury „JAKO” dawniej J. F. Sztark
Przykopywa 43, daw. 11, telefon 367-34. 4758

Jedynie prawdziwe

jeśli w powyższem opakowaniu i z naszym znakiem ochronnym

4675

Wielkopolska Wytwarznia Chemiczna Tow. Akc.

Poznań, Aleje Marcinkowskiego 5. Tel. 3060 i 3686.

ZIEMSKI BANK KREDYTOWY T. A.

we Lwowie

zawładamia, iż z dnem 2 lipca

== otworzył swoją ==

ekspozyturę w Zakopanem

Krupówki 32.

Ekspozytura ta załatwia wszelkie czynności w zakres bankowości
wchodzące. 4746

Ważne dla powiatu żywieckiego!

Czytanie!

Czytanie!

„HYGIEA”

Telegr.: „HYGIEA”, Żywiec.

Pierwsza w powiecie żywieckim Chrze-
ściańska Fabryka napojów musujących

a mianowicie:

wody sodowej, limonad owocowych
i t. p. poleca wyroby pierwszorzędnej
jakości i taniości. 4610

Bezpieczeństwo Oficerów i szeregowi rozprawy!

Wpłaćcie się wszyscy do „DEMOBILJI”, Spółdzielni z ogr.
odpow. w Krakowie. Udział 30.000 Mk. płatny w 6-ciu
miesięcznych ratach, wpisowe 1000 Mk. „Demobilja” pro-
wadzi przedsiębiorstwa handlowe, przemysłowe i rolni-
cze; pośredniczy w kupnie, sprzedaży ruchomości i nie-
ruchomości, oraz w wyszukiwaniu pracy dla członków.
W ruchu spółdzielczym nasza przyszłość, niechaj żadnego
nie zabraknie w naszych szeregach! 4386

Biuro „Demobilji”, Kraków, ul. Grodzka L. 84, II. p.

Przypominamy

się łaskawej pamięci Szanownej Publiczności a szczególnie
powracającym z letnisk i zaznaczamy uprzejmie,

że już najwyższy czas

pomyśleć o odświeżeniu swej odzieży na sezon letni
a zwłaszcza firanek, portyer i dywanów. Poźniejszy bowiem
nawet pracy przeszkadza szybkiej dostawie.

Zakłady Tęcza Ska z ogr. odp.

Ul. św. Sebastyana 10.

„ Grodzka 31.

„ Długa 1.

„ Długa 11a.

Podgórze, Lwowska 16.

Ul. Floryńska 29.

„ Zwierzyniecka 17.

„ Karmelicka 1.

„ Karmelicka 9.

„ Dietla 41.

Fabryka: ul. Czarnowiejska 72.

4771

KATOWICKI BANK ZWIĄZKOWY

(Kattowitzer Bankverein)

KATOWICE

Adres: UL. POŁATOWA 14. Tel. 1356

PRZYJMUJE I ZAŁATWIA wszelkie interesy ban-
kowe, w szczególności:

Przyjmuje wkładki oszczędnościowe na wy-
soki procent.

Otwiera konta żyłowe, rachunki bieżące,
udziela zaliczek pod warunkiem gwarancji.

Przyjmuje akredytywy.

Kupuje i sprzedaje obce waluty i dewizy.

Przyjmuje zarząd majątków, spadków i t. p.

Kantor wymiany funkcjonuje także po południu
od godziny 3-ciej do 6-tej. 4432

DLA BUDO-WY FABRYK 40 słupów (kolumny)
dostarczy zaraz „PION” Lwów, Lwowska 48, tel. 476.

Wyjaśnienia i porady
w sprawach ogłoszeń zu-
półnie bezpłatnie w Admi-
nistracji Kraków, Dun-
ajewskiego 7. Telefon 2502.

OGŁOSZENIA

Administracja otwarta
od godziny 9—1 w po-
łudnie i od godziny 4—7
wieczorem

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 wiersz milimetrowy W zwykłych ogłoszeniach Mk 60. — Układ tabelaryczny Mk 80. — Nadesłane Mk 130. — Nekrologi Mk 60. — Komunikaty po kronice Mk 150. — Ośrodek publiczne i Dział ekonomiczny Mk 150. — Na 1-szej stronie Mk 300. — Przed tekstem na 2-jej lub 3-jej stronie Mk 160. — Drobne ogłoszenia p. Mk 30 za wyraz, ma-
trymonialne i korespondencje prywatne po Mk 80 za wyraz (druk podwójnie). — Ogłoszenia zamiejscowe o 50% drożej — Ogłoszenia w dniu świątecznym o 25% drożej.

WOLNE POSADY

Pracownik buchalter-bilan-
sista poszukiwany. Zgło-
szenia pisemne: Fabryka pa-
pierni S. W. Niemcewskiego,
Bielsko, lub ustnie z grze-
chołami przysięgą Polba, Kra-
ków, Lubcz 2. 4774

Bliski stenograf potrzebny
natychmiast. Zgłoszenia
pisemnie z referencjami pod
„Stenograf” 4762

Pracownik miejscowego
przyjmie księgarnia Po-
ska Kraków, Sławkowska 3.
4740

Zdolnego malarza do praco-
wni figur i zabawek po-
szukuje fabryka. Warunki
według umowy. Zgłoszenia
jaknajbardziej, „W. H. pro-
wincja”. 4633

POSAD SZUKAJĄ

Em. urzędnik z najlepszą
kwalifikacją poszukuje
zajęcia biurowego. Zgłoszenia
pod „Urzędnik” do Admi-
nistracji „Gońca” 4273

Agent na całą Polskę poszu-
kuje zastępców. Złoży kauc-
ję. Dochód gwarantowany
nie może być mniejszy niż
200.000 miesięcznie. Jaroński
Kraków, do Administr. 4761

Urzędnik administracyjny o-
beznany dokładnie z agen-
dami budowlanymi ze znaj-
omością buchalterii oraz je-
zyka niemieckiego poszukuj-
posady w przedsiębiorstwie
przemysłowym lub drzewnym
Łaskawe zgłoszenia pod „Ad-
ministrator” do Administracji
„Gońca”. 4723

Starszy technik budowlany
samodzielny kierownik,
18 lat praktyki, Polak, po-
szukuje posady. Łaskawe zgło-
szenia pod „Kierownik” do
Administracji „Gońca” 4721

Urzędnik poszukuje posady na
provincji. Łaskawe zgłosze-
nia nadsyłać ośrodek do Admi-
nistracji, pod „Technik”.
4648

Emerytowany urzędnik kolejowy
w pełni sił poszukuje
odpowiedniego zajęcia. Ła-
skawe zgłoszenia pod „Jan”
do Administr. „Gońca” Kra-
kowskiego” 4763

Zielnik doskonały, podma-
strzy murarski, zmieni chę-
tne posadę. Łaskawe zgłosze-
nia „J. Ch.” do Administracji.
4632

Pracownik poszukuje posady
do dworu. Wynagrodzenia za-
pa w ordynaryi. Zieliński,
Kraków, Długa 3. 4649

Aspirant 2-letniej szkoły
handlowej pragnie nabyć
fachowych wiadomości w skle-
pie korzennym. Zgłoszenia
„Z. M.” do Administracji.
4634

Student filozofii poszukuje
lekcji za mieszkanie. „Po-
raj Stanisław”. 4638

KUPNO

Kwiat lipowy, rumianek, spo-
rysz i wszelkie zioła lu-
puje i najwyższe płaci ceny
G. Wolman, Lwów, ul. Fran-
ciszkowska 12. 4583

Potrzebna zaraz 2 kotły Corn-
walla o 1 płomieniu dla
gazowni. Zgłosić się natych-
miast do Administracji, „Dom
Handlowy”. 4634

Kupię: aparat do galwaniza-
cji i faradyacji (panto-
stat) komplet szkielek, oftalm-
ometr Jovall’a i inne instru-
menta Sub „dla lekarza oku-
listy” Reklama Polska, Jasna
10, Warszawa 4647

Kupię kamizelę 4—6 par. O-
tęty z podaniem cen pod
„Stefania” do „Gońca” 4750

Urzędnik muzyczny poszukuje
posady do Ad-
ministracji „Jerzego”.
4651

Zęby sztuczne nowe i stare
kupię w większej ilości.
„Dentysta” płaci najwyższe
cenę. 4760

Do sprzedania fortepian krótki
„Schmidt, Schüler v.
Besondorfer”. Zgłoszenia do
Administr. dziennika pod „K.
Z. 1000” 4953

Kwiat lipowy i sporysz sprze-
dam w większej ilości.
Manugiewicz, Rzeszów. 4630

Wosk pszczelny gwarantowa-
wany w większych ilo-
ściach loco stacya zachodnio-
małopolska. Oferty pod „1 mi-
lion”, słać do Administracji
dziennika. 4636

Opadł papieru i makulaturę
sprzedam w większej
ilości. Zgłosić się do 31 sier-
pnia pod szyfrą H. B. do Ad-
ministracji. 4653

Dom z pokojem do sprzeda-
nia. Zgłoszenia pisemne
do „Gońca”, pod „Duży inte-
res”. 4650

MIESZKANIA

Pokoju skromnie umeblowa-
nego poszukuje student.
W zamian ewentualnie udzie-
le lekcji. Zgłoszenia do Adm.
„Gońca” Krakowskiego” pod
Nr. 999. 4772

Dla starszej Pani poszukuje
się wspólnego mieszkania.
Zgłoszenia naprasza się pod
adresem Henryk Merkel,
Kraków V. ul. Helcłów 2.

Zamienię mieszkanie 2 poko-
jowe w śródmieściu dobre
na biuro (jest telefon). na 4
pokoje do dopłaty. W. Z.
„Goniec Krakowski”. 4660

Poszukuję pokoju kawaler-
skiego umeblowanego z
osobnym wejściem. Warunki
według umowy. Zgłoszenia
pod „F. S.” do Administracji
„Gońca”. 4593

Profesor gimnazjalny z ma-
łego miasteczka w Zacu-
Małopolsce poszukuje pokoju
dla żony z dzieckiem w Kra-
kowie na okres kilkumie-
sieczny w celu zabiegów
lecniczych. Zapłaci wysoką
cenę. Zgłoszenia kierować do
Administr. pod „Proces r
gimnazjalny A”. 4166

Akademik-filozof poszukuje po-
koju za lekcję „Filozof”

MATRYMONIALNE

Poszukuję szóstki szkół powsze-
chnych w średnim wieku
na posadzie w jednym z
miast zachodniej Małopolski,
wyjdzie za żonę za urzędnika.
Posiada wyprawę i 1/2 miliona.
Listy z fotografią p. oszć adre-
sować: Okaziełowi 1000 Mk
Nr. 375.213. 4657

Kupiec właściciel handlu ko-
zennego przyjeżdża, mło-
dy, szuka panny do lat 25
blondynki, poczciwej, celem
ożenienia się. Posag potrze-
bny we wspólnym interesie.
Wiadomości: Stanisław Jaro-
wski, do Administracji
„Gońca” Krakowskiego”. 4656

Motocykl (Indian) do wynaj-
ęcia na godziny z ko-
szem. Oprócz szofera mogą
jechać 2 osoby. „Warsztat”.
4635

Dwóch uczniów z lepszej ro-
dziny znajdzie pomieszcze-
nie przy starszej rodzinie ur-
zędniczej w Krakowie. Wy-
nagrodzenie za naturalną.
Zgłoszenia „Stancya” do Ad-
min „Gońca” Krakowskiego”
4642

Właściciel dóbr poszukuje
większej dzierżawy. Zgło-
szenia Warszawa, skrytka po-
cztowa 17. 4681

Spółnika z kapitałem 10 mi-
lionów potrzeba do młyna.
Zyski zapewnione. Termino-
we zgłoszenia do końca mie-
siąca. Wiadomość w Admi-
nistracji „Gońca” Krakowskie-
go”. 4662

Daniłki uczęszczające do
szkół znajdują dogodny
pomieszczenie z utrzymaniem,
i rodz. ielską opieką na wa-
runkach przystępnych. Wia-
domość: Topolowa 21, I pię-
tro, drzwi Nr. 6. 4745

2-4 milionów pożyczki na
dobry procent i pier-
wszą hipotekę nowej kamie-
nienicy poszukuje natych-
miast. Zgłoszenia pod „Hino-
teka”. 4764

Skradzioną kartę wojskową
na nazwisko Stanisław
Zięby Wieko Zagorze w les
Brzechania i Mkp. 5125 w
poc. agn. 4690

Zgubioną kartę wojskową
na nazwisko Jan Marzec, wieś
Palesznica gm. na Podesznie,
unieważnia się. 4611

Zgubione papiery wojskowe
na nazwisko Kuc Józef
urodzony 1895 w Oświecimie
unieważnia się. 4773

Zgubione tymczasowe za-
świadczenie demobiliza-
cyjne wydane przez P. K. U.
Będzin, Józef Kmieć z 1835
roku Zawiercie. unieważniam.
4421

Zgubioną kartę wojskową
wraz Mkp 5800 na nazwi-
sko Wawrzyniec Nocoń, wieś
Pieczyni pow. Miechowski,
unieważniam. 4769

Zgubione dokumenty woj-
skowe na nazwisko Jan
Puz z Zalasca, które unie-
ważnia się. 4743

Unieważniam zgubione pa-
piery wojskowe na na-
zwisko Stachckiego Stani-
sława ur. w 1897 wydaną
przez 36 p. p. Warszawa.
4728

Unieważniam kartę beztermi-
nowego urlopu na nazwi-
sko Jan Dybezak wydaną P.
K. U. Wadowice ur. w 1892
pow. Żywiec. 4748

Zgubioną kartę odroczenia
wydaną przez P. K. U.
Rzeszów, na nazwisko Moses
Schloss, Radom i nad Sa-
nom, powiat Tarnobrzeg, któ-
rą unieważnia się. 4734

DO SPRZEDANIA lub wydzierżawienia

ma. ątek ziemski 500 morgów
w byłej Kongresówce, bez
serwitutów, z gorzelnią pa-
rową, gotową do puszczenia
(nowe aparaty), z przepię-
kną rezydencją (stylowy pa-
łac piętrowy w ślicznym o-
toczeniu) ze starym parkiem,
og. odem owocowym i wa-
rzywnym (inspekta. oranże-
rya) z łąką, lasem rąbnym
60-letnim, z rybnym gospo-
darstwem (5 stawów). Zie-
mia bardzo dobra żytnio-
kartoflana, wszystka prze-
puszczalna. Wszystko w je-
dnym kawałku, z inwentar-
zem żywym, martwym i kre-
scencją. Oficyna i wszystkie
budynki gospodarskie mu-
rowane. Dom dla służby i
sp. hierz piętrowe. Okolica
ładna i zdrowa. Polowanie
7000 morgów, bardzo wy-
soki zwierzostan. Oficyna ko-
lejki wąskotorowej, od mi-
asteczka 2 i pół km. Przy-
szosie. Stosunki ze służbą
rolniczą i az. ną bar-
dzo dobre.
Cena 175 milion. marek pol-
Zgłoszenia poważnie nadsy-
łać listownie do Administ.
„Gońca” Krakowskiego” pod
„REZYDENCYA”. 4680

HARTWIG KANTOROWICZ

TOW. AKC.

NAST.

Zał. 1823 r.

POZNAN

Zał. 1823 r.

FABRYKA NAJPRZEDNIEJSZYCH LIKIERÓW I WÓDEK

NAJWIĘKSZA POLSKA WYTŁOCZNIĄ SOKÓW OWOCOWYCH

EKSPORT DO KRAJÓW ZAMORSKICH

Reprezentacja i skład transytowy (ceny fabryczne) na Kraków i Zachodnią Małopolskę

T. Cieśliński i Ska, Kraków, Florjańska, 14, Tel. 117.

Reprezentacja i skład transytowy (ceny fabryczne) na Przemyśl i Środkową Małopolskę

T. Cieśliński w Przemyślu, tel. 46.

4692